ταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· — ἡ *Φθινοπωρινὴ Νὺξ* πληροφορεῖ τὸν *Λεοπάρδαλιν* ὅτι τὸ κυκνικά της εἶνε Μ. Χ. Σ. ζητεῖ δὲ καὶ αὐτὴ τὰ ρίκιά του καὶ τὴν διαμονήν του· — ἡ *Πενθοῦσα Καρδία* ζητεῖ τὸ ὄνομα τῆς *Πικραμένης Καρδούλας*· — ὅι' ἄλλας πληροφορίας δὲν ἔχει χῶρον· οὔτε τὸ τρίτον δὲν κατώρθωσα νὰ δημοσιεύσω, ἀπὸ ὅσα εἶχα αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. Ἀλλὰ εἰ νὰ γίνῃ!

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: ἡ *Βλαχοπούλα* μὲ τὸν *Παπουτσωμένον Γάτον*, *Ξανθὴν Νησιωτοπούλαν* καὶ *Κόδρον*· — τὸ *Ἑλληνικὸν Ἔδαφος* μὲ τὴν *Ἴριδα* καὶ *Πλησιφαῆ Σελήνην*· — ὁ *Χωλὸς Διάβολος* μὲ τὸν *Ροβέρτον Γιζκάρδον* καὶ *Ταρταρῖνον τῆς Ταρασκώνης*· — τὸ *Μυραβόλον Ἴον* μὲ τὸν *Γόρδιον*· — ἡ *Μικρὰ Φιλοπερίεργος* μὲ τὴν *Πολυξένην Σημέτα*, *Περίλυπον Ὀρφανὴν* καὶ *Καλῶς Ὥρισες*· — ἡ *Εὔχαρις* μὲ τὴν *Ἀγρίαν Περιστεράν*, *Ἄχολο Περιστέρι* καὶ *Ταχυδρόμον Περιστεράν*· — ὁ *Τρομερὸς Γίγας* μὲ τὸν *Λευκόπτερον Ἀγγελον*, *Μαμμοῦθ* καὶ *Στρουμπουλὴν Χορεύτριαν*· — ὁ *Ἐθθμος Ναύτης* μὲ τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν* καὶ *Κοραλίαν Μασσαί*· — ὁ *Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις* μὲ τὴν *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα*, *Βοσκοπούλαν τῆς Ἀίρφης* καὶ *Χιονοσκεπῆ Ἀίρφην*· — ὁ *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλὸς* μὲ τὴν *Τσιγγανέλλαν*, *Ἀποπτᾶσαν Ἐλπίδα* καὶ *Ἀγάθην τὴν Καλόγραιαν*· — ὁ *Λεοπαρδαλὶς* μὲ τὸν *Ἱππότην Γουλιέλμον*, *Χρυσοῦφρον Φλέβα* καὶ *Ξανθὴν Νησιωτοπούλαν*· — ἡ *Σπαρτιᾶτις Χειλωνὶς* μὲ τὸ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ*, *Ἀτυγδαλιὰν τῆς Κρανάης* καὶ *Κάλυκα Ρόδου*· — ἡ *Κωμῳδία τῆς Ζωῆς* μὲ τὴν *Κίχλην* καὶ *Νεαρὸν Μυσικόν*· — ἡ *Καστανὴ* μὲ τὴν *Πλησιφαῆ Σελήνην*, *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης*· — ἡ *Ἑλληνὶς τοῦ Βορρᾶ* μὲ τὴν *Ἑλένην Ν. Καραπαύλου* καὶ *Ἑλένην Ρούφου*· — ὁ *Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου* μὲ τὴν *Ξανθὴν Νησιωτοπούλαν*, *Πειναμένον Καρχαρίαν* καὶ *Ἀγυρᾶν Συρίκταν*· — ὁ *Κυνηγὸς τῶν Αἰγάγρων* μὲ τὴν *Ρουσικὴν Καραμέλλαν* καὶ *Πειρατικὴν Δῦραν*· — τὸ *Καλῶς Ὥρισες* μὲ τὴν *Κατσαρομάλλω*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Κεραμυδόγατον*· — ὁ *Φίλαγγλος Ἕλλην* μὲ *Ὀδυσέα τὸν Ἰθακήσιον*, *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* καὶ *Καλῶς Ὥρισες*· — ὁ *Ἀετὸς τῆς Ἴδης* μὲ τὴν *Φεγγίβολην Δούγουλαν*, *Ἰωάννην Δάρκ* καὶ *Γουργὸν τῶν Ποντικῶν*· — ὁ *Ναύαρχος Θερβέρας* μὲ τὸν *Θαυμαστὴν τῶν Ὡραίων Τεχνῶν*, *Ὡραίαν Κέρκυραν* καὶ *Εἰρήνην*· — τὸ *Αἰγαῖον Πέλαγος* μὲ τὴν *Νύμφην τοῦ Αἰγαίου*, *Κωμῳδίαν τῆς Ζωῆς* καὶ *Φρούριον τῆς Καλλκίδος*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ *Διάπλασις* πρὸς τοὺς φίλους της: *Τσούχταραν* ([Ε] διὰ τὴν ἐκτενῆ καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἐπιστολήν· εὐχαριστῶ πολὺ - πολὺ διὰ τὴν πρόσκλησιν εἰς τὰ λουτρά· ἀλήθεια ἔχω ἀνάγκην ὀλίγης ἀναπαύσεως· ἀλλὰ τί θὰ ἔλεγον οἱ φίλοι μας ἂν τὸ φύλλον δὲν ἐξεδίδετο δι' ἕνα μῆνα;) *Τσιγγαρέλλαν* (ἔστειλα· λοιπόν, μετὰ τὰς ἐξετάσεις· ἀντασπάζομαι τὴν *Βοώτιδα Ἥραν* καὶ τὴ εὔχομαι τελείαν ἀνάρρωσιν·) *Κόμην τῆς Βερενίκης* (διαβίβασε τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μου εἰς τὸν ἀδελφόν σου, διὰ τὴν λαμπρὰν του ἐπιτυχίαν εἰς τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις· αὐτὸ τὸ ἐπερίμενα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιμέλειάν του, καὶ ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν του·) *Κόκκινην Ἐξοχήν*, *Συννεφώδη Ἡμέραν* (αἱ εἰσφοραὶ ἐλήφθησαν· εἶνε ἀνώτερος παντὸς ἐπαίνου ὁ ἐνθουσιασμός σου διὰ τὸν Ἑλληνόπαιδα·) *Λεοπάρδαλιν* (μὴ δίδῃς προσοχήν· αὐτὰ θὰ τα ἔγραψε κάποιος ἀνόητος, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ πωλήσῃ ἐξυπνάδαν· ἀπεναντίας οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι εὗρον τὸ συναχθὲν ποσὸν διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα» πολὺ εὔελπι καὶ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν ἀρχήν·) *Ἥρωα Θησέα* (χαίρω πολὺ διὰ τὸ ἄριστα· πῦ ἐπῆρες εἰς τὸν Ἀγωνιτμόν.) *Ἀσπροποταμίτην* ([ΕΕ] δὲ τὴν ὡραίαν σου ἐπιστολὴν περὶ τῆς πρὸς ἀ ζῶα ἀγάπης· εὐρυτατη ἡ τιμωρία τῶν ὀφειλόντων σοι τετράδια Μ. Μυστικῶν· τοῦ; ἐκθέτεις ὅπως τοὺς ἀξίζει εἰ τοὺς φυλλοπερρῶνεις τὸ Λευκωμά σου· χαίρω καὶ διὰ τὰς μουσικὰς ἐπιδόσεις σου, καὶ πολὺ εὐχαρίστως θὰ ἴδω τὴν σύνθεσιν περὶ τῆς ὁποίας μου γράφεις·) *Αὐτοδίδακτον Καλλιτέχνιδα* (αἱ προτάσεις σου ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς.) *Ζοφερὸν Νέφος*; (ἄπορον εἶνε συστηλένοι πολλοὶ καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὥστε ὁ Συλλογός σας δύναται νὰ ἐγγράψῃ ὅσους θέλῃ· ἡ προκήρυξις τοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Καλλιγραφίας δὲν ὁρίζει τί θὰ γράψῃ ὁ διαγωνιζόμενος, εἶνε ἐντελῶς ἐλεεύθερος· τοιαῦται λύσεις ἐννοεῖται ὅτι λογίζονται ὡς ὀρθαί·) *Εὐθλικὸν Ὀρίζοντα*, *Ἀταβύριον Ρόδου* (κ' ἐδῶ ἐπάθαμεν τὰ ἴδια, ὅπως βλέπεις ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἀνανία·) *Νεκρὸν Μουσικὸν* (αἱ λύσεις δεκταί·) *Ἐθνικὸν Ὕμνον* (χάριν συντομίας, ὡς λέγεις, ἠμποροῦσεν ὁ δεχόμενος ἀλληλογραφίαν νὰ γράψῃ πρῶτος· ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμα ἔτσι, διότι ὑποτίθεται πάντοτε ὅτι ὁ προτείνων ἔχει νὰ γράψῃ τί, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δεχόμενος θἀπαντήσῃ·) *Θαυμαστὴν τῶν Ὡραίων Τεχνῶν* (πολὺ μ' εὐχαρίστησιν καὶ ἡ συνέχειά σου· ἐλπίζω ὅτι θὰ εὕρῃς καὶ ἄλλο θέμα δι' ὡρᾴας ἐπιστολάς·) *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* (πρωσεπάθησα, βλέπεις, νὰ σ' εὐχαριστήσω·) *Ἀνακατοσούραν* (μὲ μεγάλην μου χαρὰν εἶδα τὴν φωτογραφίαν σου καὶ ἐγνώρισα οὔτω τὴν συμπαθῆ φυσιογνωμίαν μιᾶς ἀγαπητῆς μου φίλης· καὶ τί ταινία καὶ τί παράσημα! νὰ σου· τῶ, ἐτὴν ἀρχὴ ἐνόμισα ὅτι ἦτο καμμία βασίλισσα· τῆς Ὀλλανδίας π: χ: ποῦ ἔχετε τὴν ἴδιαν ἡλικίαν· ὕστερα εἶδα ὅτι ἦτο ἡ φίλη μου 'Ανακατοσούρα μὲ τὰ διακριτικὰ ἐμβλήματα τοῦ σχολείου της·) *Ἀποπτᾶσαν Ἐλπίδα* (αἱ περὶ ὧν μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομήτριαι, ἀλλὰ δὲν ἀναταλάσσουν· τώρα βεβαίως ἡ *Θεὰ τῆς Γεωργίας* θὰ ἔγινε καλά, ὥστε ἀργὰ θὰ ἐλάμβανε τὰς εὐχάς σου περὶ ἀναρρώσεως·) *Ὑψιπέτην Ἱέρακα* (ἀληθεια, ἡ σύμπτωσις εἶνε παράδοξος· ἀλλ' αὐτὸ μὲ διαβεβαιόνει πόσον θὰ ἐγκολπωθῇς τὴν ἰδέαν καὶ πόσον θὰ ἐργασθῇς ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» νὰ σε ἰδῶ!) *Ἰωάννην Στεφάνου* (ἀντίτυπα τοῦ 10ου τόμου ὑπάρχουν ἀκόμη ὀλίγα, καὶ πωλοῦνται πρὸς 10 φρ. ἕκαστον.) *Φθινοπωρινὴν Νύκτα* (μ' ἔκαμαν εὐτυχῆ αἱ ἐκφράσεις τῆς τόσης σου ἀγάπης·) *Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς* (ἔστειλα· χαίρω ποῦ σε τέρπουν τόσον πολὺ τὰ ἐφετεινά ἔργα·) *Σοφὸν Πιττακὸν* (καλὴν ἐπιτυχίαν·) *Ζωηρὰν Φλόγα* ([ΕΕ] τί εὔμορφη ἡ ἐπιστολή σου! καὶ συλλογίζομαι πόσον ὡραιότερον ἀκόμη θὰ ἐφαίνετο τὸ διήγημά σου, ἂν ἦτο γραμμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπιστολῆς· ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου· εἰςέπραξα, κατ' ἐντολήν σου, τὰς 25 δραχ. ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας, καὶ τας διέθεσα ὅπως μοῦ ἔγραψες·) *Τόμ - Τίτ* (μὰ ἐσὺ γράφεις χαριτωμένα! τί κρῖμα ποῦ δέν μου ἔγραφες τόσον καιρόν· ἔλα τώρα, πρέπει νὰ μὲ ἀποζημιώσῃς·) *Μικρὸν Παντοῦργον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰουνίου θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου.

Ο χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐμπορείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

308. Λεξίγριφος.

Πρωΐον τι φυσικὸν
Ἂν ἑνώσῃς μ' ἕνα γράμμα
Χρυσοφόρον τινὰ γῆν
Σχηματίζεις ἐν τῷ ἅμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου [Ε]

309. Συλλαβόγριφος.

Σύνδεσμον, ἀντωνυμίαν καὶ δυὸ γράμματα ἑνόνων
Μὰ βασίλισσαν θὰ κάμῃς τῶν ἀρχαίων Ἀμαζόνων.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [Ε]

310. Στοιχειόγριφος.

Εἰς τὰ ἕξῃ μου ψηφία θαῦρης κάτι προσφιλές,
Μὲ τὰ πέντε μου ἀσχαῖο βασιλόπουλο τὰ λές.
Εἰς τὰ τέσσερα ποῦ μένουν θὰ ἰδῆς ἕνα παιδί
Κι' ἂν ἀφίσῃς μόνον τρία
Θαῦρης μιὰν ἀντωνυμία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἱππότου Γουλιέλμου [Ε]

311. Ἀναγραμματισμός.

Ἂν ὡς ἔχω μὲ ἀφίσῃς εἶμαι ἓν ἀπ' τὰ ποτὰ
Ἂν με ἀναγραμματίσῃς, γύρευέ με πε.ὸ μακρυά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνεμώνης [Ε]

312. Γωνία.

+ ★ ★ ★ ★ = Δένδρον.
★+ ★ ★ ★ = Ἀγαλματοποιός.
★ ★+ ★ ★ = Ἥρεια.
★+ ★ ★ ★ = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
+ ★ ★ ★ ★ = Νῆσος.

Οἱ σταυροὶ σχηματίζουν δράκοντα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θεραπαινίδος τῶν Μουσῶν [Ε]

313. Κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον Κυβόλεξον.

1.— Ἡ πεῖρα εἶνε μέγας διδάσκαλος.
2.— Ὁ παράξενος εἶνε ὀχληρός.
3.— Ἡ Ὀρτυγία ἦτο νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λυσογλώσσου [Ε]

314 Φύρδην Μίγδην.

Νῆα σαβανάκη ἰδὲ τὴν ἄνωρι ἰτὸ σύδαινα ἂν σμηκὰ ρομήσεν.

Ἐστάλη ὑπὸ Πολυμνίας Δασκάρεως [Ε]

315. Ἀπορία.

Συναντῶ καθ' ὁδὸν δύο λῃστάς, οἵτινες ἐπιτίθενται κατ' ἐμοῦ. Φωνάζω «Βοήθεια!» καὶ φεύγουν ῥίπτοντες λάτυρά τινα, τὰ ὁποῖα μόλις διακρίνω. Τρίβω τοὺς ὀφθαλμούς διὰ νὰ τα ἴδω καλλίτερον, ἀλλὰ δυστυχῶ, δὲν βλέπω πλέον τίποτε. Διατί; Τί ἔγιναν;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπροποταμίτου [Ε]

316. Λογοπαίγνιον.

Ποία πόλις μᾶς λέγει ὅτι τὸ μεσαῖον γράμμα της εἶνε νῖ, ἐν ᾧ εἶνε σίγμα;

317. Τετραπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πρόθεσιν, τὰ δεύτερα θεὸν ἀρχαῖον, τὰ τρίτα εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσαν, καὶ τὰ τέταρτα χρονικὴν διαίρεσιν:

1, Γέρων. 2, Ἰδιότης τῶν Ἀνθέων. 3, Μέρος τοῦ λόγου. 4. Πρόσωπον τῆς Γραφῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογωτάτου [Ε]

318 Φωνηεντόλιπον

πρπ-ν-πθμθ-τς-ρχσ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τὶκ-Τὰκ [Ε]

319. Ἐλλιποσύμφωνον.

ααο-ε-αουο-ε

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀταβυρίου Ρόδου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 17.

207. Γύθειον (γῆ, θεῖον).—208. Ἀλκυών, κύων. —209. Μάγος - γάμος.— 211. Νᾳφαιρέσῃ 129 210 Κ Ω Κ Υ Τ Ο Σ ἀπὸ 315 —212-214
Ω Α Ο Κ 1, ὁ Ἄρης ἦτο θεός,
Κ Α Β Α Λ Λ Α 2, Ὅταν ὁ σῖτος ἐκ-
Υ Α Ω Π λείψῃ, λιμὸς θὰ μα-
Τ Ο Λ Ω Σ Σ Α στίσῃ τὴν χώραν. 3,
Ο Λ Σ Ν Ἂν ἐρωτᾷς καὶ περὶ
Σ Κ Α Π Α Ν Η τῆς ὑγείας μου, σοὶ γράφω ὅτι, χάριτι θείᾳ, εἶνε ἄριστη.—215. ΠΥΡΓΟΣ ΠΑΤΡΑΙ (ἐρΠΙΙΙιον, σΓΔΕ, ΓόΡΤυς, ΤαναΓΡαῖος, 6ΟΔς, ΆΣΙα.) — 216. Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ.— 217. Οὐ σύ με λοιδωρεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος. **Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου 1900** **Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 26**

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 211.)

Ἐν ᾧ ὅλοι τὸν ἐνόμιζαν νεκρὸν πρὸ πολλοῦ, ὁ κόμης ἐγήρασκεν εἰς τὰ βάθη τῶν βουλγαρικῶν εἰρκτῶν, μὴ ἀναμένων τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας του καὶ τῶν δεινῶν του εἰμὴ συγχρόνως μὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του,—ὅταν μία συνωμοσία ἐξεθρόνισε τὸν ἐχθρόν του καὶ ἀπέδωκεν αἴφνης τὴν ἐλευθερίαν εἰς ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους.

Ὁ Βωδουΐνος ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων καὶ δυσχερειῶν· ὑπὸ τὸ ταπεινὸν ἔνδυμα ἁπλοῦ προσκυνητοῦ, διέσχισε τὸ βασίλειον καὶ ἦλθε νὰ ζητήσῃ δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν ἐπικυρίαρχόν του, καλῶς γνωρίζων ὅτι ἡ θυγάτηρ του Ἰωάννα δὲν θά τον ἀνεγνώριζε προθύμως, καὶ θὰ ἠρνεῖτο βεβαίως νὰ τῳ ἀποδώσῃ τὸ Κράτος του.

Εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰνταμώσῃ τὸν Βασιλέα εἰς Ρήμας, ὅπου μεταξὺ τῶν εὐγενῶν, τῶν συνελθόντων διὰ τὴν στέψιν, θὰ εὑρίσκοντο καὶ πολλοὶ παλαιοί του φίλοι, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης Βριέννης, ὁ φίλτατός του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδέχθη μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ τον παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀντιβασίλισσαν, ὑποστηρίξας ἐκθύμως τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ ἐγγόνου του δικαίας ἀξιώσεις του. Ἡ Λευκὴ τῆς Καστίλλης ἐγνώριζε τὴν κόμησσαν Ἰωάνναν ὡς κακὴν σύζυγον καὶ κακὴν θυγατέρα, ἐξήτασε δὲ μετὰ τοῦ Συμβουλίου της τοὺς τίτλους τοῦ νεαροῦ Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης, καὶ τους ἐπεκύρωσεν.

Ὁ καρδινάλιος Ἀγαθάγγελος, ἀνὴρ συνετὸς καὶ εὐσεβής, ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου νὰ καλέσῃ μερικοὺς εὐγενεῖς καὶ ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι εἶχον γνωρίσῃ ἄλλοτε τὸν κόμητα Βωδουΐνον καὶ νὰ τοῖς τον παρουσιάσῃ. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις των ἀπήντησε τόσον καλῶς, τοῖς ὑπενθύμισε τόσα ἰδιαίτερα περιστατικὰ τῆς νεανικῆς ζωῆς των, ὥστε οὐδεμία ἔμεινε πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτοτητός του.

Οἱ Φλαμανδοί, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τόσα ἤδη ἔτη ἠνείχοντο ἀκουσίως τὴν ἀνυπόφορον καὶ μισητὴν τυραννίαν τῆς κομήσσης Ἰωάννας, ἀνεγνώρισαν ὁλοψύχως τὸν ἀρχαῖόν των κόμητα, ἡγεμόνα ἐνάρετον, προσηνῆ, ἀγαθὸν καὶ δίκαιον, τοῦ ὁποίου εἶχον διατηρήσῃ γλυκεῖαν τὴν ἀνάμνησιν.

Καὶ ὁ γηραιὸς Αὐτοκράτωρ ἐπέστρεψε καὶ εἰςῆλθεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὰ κράτη του, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῆς θυγατρός του Μαργαρίτας καὶ τοῦ ἐγγόνου του Γκύ, ἐν τῷ μέσῳ γενικοῦ καὶ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Ὀκτὼ ἔτη μετὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα διηγήθημεν, λαμπρὰ συνοδεία ἠκολούθει τὴν ἀπὸ Ἀβινιὼν εἰς Αἴξ ὁδόν.

Ἦτο ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Σένσης, μεταβαίνων εἰς τοῦ κόμητος τῆς Προβηγγίας, ὅπως ζητήσῃ τὴν χεῖρα τῆς θυγατρός του Μαργαρίτας διὰ τὸν εἰκοσαετῆ τότε Βασιλέα τῆς Γαλλίας Λουδοβίκον Θ'.

Πολυάριθμον καὶ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον συνώδευε τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἄρχοντα, πρὸς τιμήν του καὶ συγχρόνως πρὸς τιμὴν τῆς ἡγεμονόπαιδος, «τοῦ ὡραιοτέρου μαργαρίτου τοῦ στέμματος τῆς Γαλλίας.»

Δύο ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν τελευταῖοι καὶ ἔμενον πολὺ ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐσταμάτων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, πότε διὰ νὰναγνωρίσουν καμμίαν τοποθεσίαν, πότε διὰ νὰνακοινώσουν καμμίαν ἀνάμνησιν.

— Νά, Γωλτιέρε, ἐδῶ ἀπαντήσαμε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ μητέρα μου... θυμᾶσαι;

— Νά, ὁ ἐλαιών, ποῦ στάθηκα καὶ γύρισα πίσω, νὰ ἰδῶ γιὰ τελευταία φορὰ τὸ εὔμορφο πρόσωπο τῆς Γλυκερίας... Τώρα πειὰ θὰ εἶνε μεγάλη... σωστὴ γυναῖκα... καὶ ποιὸς ξέρει μὴν εἶνε τώρα καὶ παντρεμένη μὲ παιδιά...

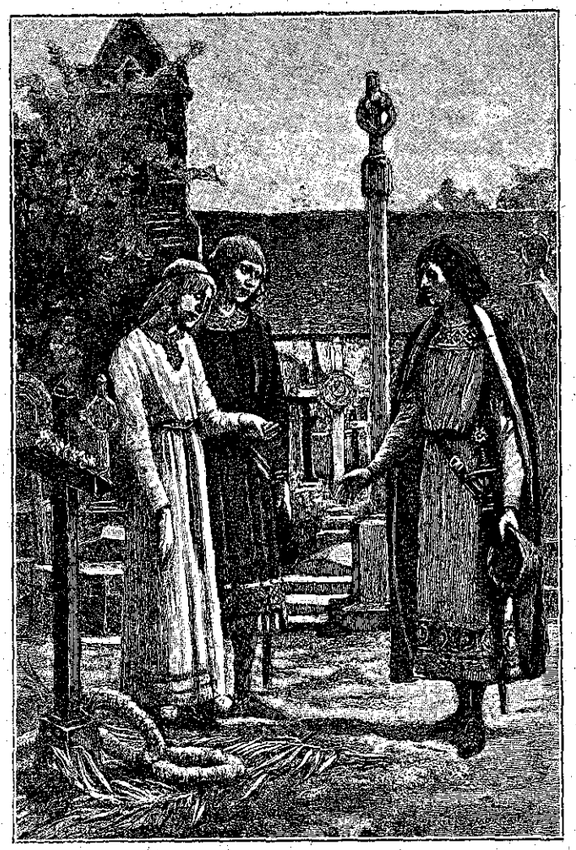

«Ἡ Γλυκερία, στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονά του.» (Σελ. 218, στήλ. 6')

Καὶ ὁ ὁμιλῶν οὕτω, κατέπνιξε στεναγμόν.

— Καὶ γιατί νὰ μὴν ἔλθῃς ποτὲ νὰ την ἰδῇς ;

— Ἔπρεπε τότε νὰ χωρισθοῦμε, καὶ καθὼς εἶπεν ἡ γρηὰ Μάγδα, «οὔτε 'στὴ ζωή, οὔτε 'στὸ θάνατο!»

— Καλέ μου Γωλτιέρε !

— Ὁπωσδήποτε εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ποῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἔλθωμεν ἐδῶ ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια... φθάνει μόνον νὰ μὴν ἰδῶ τὴν Γλυκερίαν κυρίαν Οὐγονέτου...αὐτὸ θά με δυςηρέστει πολύ, μὰ πάρα πολύ !

— Θὰ ἐπροτιμοῦσες ἴσως νὰ την ἰδῇς κυρίαν Γωλτιέρου !

— Ναί· ἀλλὰ πῶς ; «τὸ πεπρωμένον διαφυγεῖν ἀδύνατον»,καὶ μὴν ξεχνᾷς ὅτι εἶμαι καταδικασμένος νὰ νυμφευθῶ κάποιαν βασίλισσαν ! ἀπήντησεν ὁ πιστὸς ἱππικόμος μὲ κωμικὴν ἐγκαρτέρησιν.

— Καὶ ὅμως ἔγινες μιὰ φορὰ Βασιλεύς, θυμᾶσαι ;

— Ἀκοῦς λέει ! ἐδῶ εἰς τὴν Πουρριέρην· νὰ καὶ τὸ κτῆμα τῆς κυρίας Γερβώτου, τὸ βλέπεις ἐκεῖ - κάτω ; . . . Μπᾶ ! μπᾶ ! πλῆθος ἔρχεται εἰς προϋπάντησίν μας...

— Τί εἶνε πάλι αὐτό ;

— Ἡ πομπὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς· ἐξέχασες ὅτι σήμερα εἶνε πρώτη Μαΐου ;

Κραυγαὶ διάτροι καὶ ἐπανειλημμέναι «Ζήτω ἡ Βασίλισσα ! » ἐπεκύρωσαν τὴν ἐξήγησιν ταύτην.

— Καλὸς οἰωνὸς διὰ τὴν ἀποστολήν μας, κύριοι, εἶπεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, παρατάσσων τὴν ἀκολουθίαν του. Δὲν εἶνε βέβαια ἡ Βασίλισσα τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἶνε μία Βασίλισσα καὶ τῇ ὀφείλομεν χαρετισμὸν εὐσέβαστον.

Οἱ εὐγενεῖς τοῦ Βορρᾶ παρετήρουν περιέργως τὸ νέον δι' αὐτοὺς θέαμα.

Ἐξαίφνης, ἀναφώνησις χαρᾶς ἐξέφυγεν ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς τῶν συντρόφων των :

— Ἡ Γλυκερία ! εἶνε ἡ Γλυκερία !

Ἡ νεαρὰ Βασίλισσα, ἐστεμμένη διὰ ρόδων, ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἱππέα, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκύτταζε χάσκων.

Ἦτο τόσον ὡραία, τόσον χαρίεσσα ὑπὸ τὸν κεντητόν της πέπλον καὶ τὴν αἴγλην τῶν εἴκοσιν ἐτῶν της, ὥστε ὁ Γωλτιέρος ἐδίσταζεν ἀκόμη νὰναγνωρίσῃ τὴν μικρούλαν—ἂν καὶ ὡραίαν ἀπὸ τότε, — ἡ ὁποία ἤκουε τὰ παραμύθια τῆς γραίας Βερονίκης, καθημένη πλησίον του εἰς τὸ μικρὸν σκαμνίον...

Κ' ἐκείνη, τεταραγμένη, συγκεκινημένη, δὲν ἐτόλμα νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν φίλον τῶν παιδικῶν της χρόνων, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε τῇ εἶχεν ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἤρχετο νὰ την πάρῃ μ' ἕνα ὡραῖον κέλητα !

Καὶ ὅμως !

Ἤδη ὁ Γωλτιέρος εἶχεν ἀφιππεύσῃ, καὶ ἔτρεχε πρὸς βραχύσωμον γέροντα μὲ λευκὴν γενειάδα, ἀλλὰ μὲ βλέμμα ζωηρὸν ἀκόμη καὶ σπινθηροβόλον.

— Κὺρ Λανσάκη ! ἀγαπητέ μου κὺρ Λανσάκη !

— Μπᾶ ! ὁ κατεργάρης ὁ Γκύ ! Δὲν ἀπέθανες λοιπόν ;

— Ὄχι δά· ποιὸς σᾶς εἶπε αὐτὰ τὰ κουρουφέξαλα ;

— Ὁ ἀνεψιός μου ὁ Οὐγονέτος.

— Ὁ Οὐγονέτος ; Μπρὲ τὸ διάβολο!

Συγχρόνως ἀφίππευσε καὶ ὁ νεαρὸς κόμης· ἠσπάσθη ἐγκαρδίως τὸν πρώην μάστορήν του, ἐχαιρέτισε τὴν Γλυκερίαν φιλοφρόνως, ἔζωσεν ἄδειαν εἰς τὸν ἱππικόμον του μέχρι τῆς ἐπαύριον, — πρὸς μεγίστην χαρὰν τοῦ τελευταίου τούτου, —καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ Ραϋμόνδος Βερανζέρος,ὁ κόμης τῆς Προβηγγίας, ἐδέχθη μὲ μεγάλας τιμὰς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Βασιλέως, καὶ τοις ἐπαρουσίασε τὴν ὡραίαν, τὴν συνετὴν καὶ εὐσεβῆ θυγατέρα του. Τοὺς ἐφιλοξένησεν εἰς τὸ ἀνάκτορόν του καὶ συνδιελέχθη μεθ' ὅλων, ἰδιαιτέρως δὲ μετὰ τοῦ νεαροῦ ἄρχοντος τῆς Δαμπιέρρης, ὁ ὁποῖος τὸν κατέπληξεν ὁμιλῶν περὶ τῆς χώρας του μὲ τόσην γνῶσιν.

— Μὰ πῶς ; τὸν ἠρώτησεν· ἤλθατε καὶ ἄλλην φορὰν ἐδῶ ;

— Ἂν ἦλθα ; δεκαπέντε χρόνια τῆς ζωῆς μου ἐπέρασα ἐδῶ, κύριε Κόμη !

— Καὶ πῶς δὲν σας εἶδα ποτὲ εἰς τὴν αὐλήν μου ;

— Ἐγὼ ὅμως σᾶς εἶδα πολλάκις εἰς τὸ ἐργαστήριόν μας, καὶ φορεῖτε ἀκόμη ἓν ἐγχειρίδιον, τὸ ὁποῖον ἐστόμωσα ἐγὼ ὁ ἴδιος . .

— Τί λέτε ;

— Μάλιστα· ἤμουν τότε μαθητευόμενος ὁπλοποιὸς εἰς τὸ ἐργαστήριον ἑνὸς ὑπηκόου σας, τοῦ Μάστρο-Λανσάκη.

— Ἆ, ναί, ἤκουσα κάποτε αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ δὲν ἤξευρα ὅτι σεῖς εἶσθε ὁ ἥρως της.

Τὴν ἐπαύριον, ἅμα τῇ αὐγῇ, ὁ Γκὺ μετέβη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ὅπου ἀνεπαύετο ἡ πιστὴ θεράπαινα, τὴν ὁποίαν τόσον καιρὸν ὠνόμαζε μάμμην του.

Ὁ Γωλτιέρος τὸν εἶχε προλάβῃ· ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνος. Ἡ Γλυκερία, στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονά του, ἀνήρτα εἰς τὸν ταπεινὸν ξύλινον σταυρόν, τὸν ρόδινον στέφανον τῆς Βασιλίσσης Πρωτομαγιᾶς. Ἀναγνωρίσας μακρόθεν τὸν κύριόν του, ὁ καλὸς ἱππικόμος προσέτρεξε περιχαρέστατος.

— Μὲ τὴν ἄδειάν σος, Ἐκλαμπρότατε, σᾶς παρουσιάζω τὴν σύζυγόν μου, εἶπε, τὴν ἀγαπητήν μου Γλυκερίαν, ἡ ὁποία μ' ἐπερίμενεν ὑπομονητικῶς, μολονότι ὁ κακὸς ἐκεῖνος Οὐγονέτος ἤθελε καὶ καλὰ νὰ την πείσῃ ὅτι ἀπέθανα. Εἶχα μεγάλην ὄρεξιν νὰ του τινάξω ὀλίγον τὴν γούναν, διὰ νὰ του ἀποδείξω ὅτι εἶμαι ζωντανός· ἀλλὰ τώρα αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου τόσον εὐτυχῆ, ὥστε δὲν εἰμπορῶ πλέον νὰ μισῶ κανένα.

— Εὐχαρίστως συγκατατίθεμαι νὰ νυμφευθῇς τὴν Γλυκερίαν, Γωλτιέρε μου, καὶ ἀναλαμβάνω νὰ την προικίσω 'Αλλὰ τί γίνεται ἡ πρόρρησις τῆς Μάγδας ;

— Ἐπαληθεύει, Ἐκλαμπρότατε ! τὸ στέμμα τῆς Βασιλίσσης Πρωτομαγιᾶς τὰριάζει μὲ τὸ στέμμα τοῦ Βασιλέως τῆς Νίκης.

— Τότε θὰ ὁδηγήσωμεν δύο Βασιλίσσας εἰς τὴν Γαλλίαν, διότι ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ μείνῃς εἰς τὴν Προβηγγίαν.

— Ἐγὼ νὰ σας ἀφίσω ! Φύλαξέ με, Θεέ μου !... Ἡ Γλυκερία ξεύρει πόσον τὴν ἀγαπῶ· ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τῶν δύο σας, δὲν θὰ ἐδίσταζα...

— Ὡραῖον φιλοφρόνημα διὰ τὴν μνηστήν σου ! Γκυκερία, αὐτὸ δέν σε πειράζει ;

— Ἀγαπῶ ἀκόμη περισσότερον τὸν Γωλτιέρον διὰ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς σᾶς, Ἐκλαμπρότατε !

— Ἡ Γλυκερία ξεύρει, ὅτι τίποτε δὲν εἰμπορεῖ νὰ μας χωρίσῃ, ἐπεῖπεν ὁ Γωλτιέρος, οὔτε εἰς τὴν ζωὴν οὔτε εἰς τὸν θάνατον . . . καὶ εὔχομαι νὰ συμβῇ αὐτὸ ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀργότερα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ εὐχὴ αὕτη ἔμελλε νὰ πραγματοποιηθῇ: ὁ Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης ἀπέθανεν εἰς πολὺ προχωρημένην ἡλικίαν, ἀφ' οὗ ἔζησεν ὑπὸ πέντε βασιλεῖς τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τοῦ Φιλίππου Αὐγούστου μέχρι τοῦ Φιλίππου Δ'.

Ὁ μακρὸς οὗτος βίος ὑπῆρξεν εὐτυχής ;

Προλέγουσα εἰς αὐτὸν δόξαν, ἡ Μάγδα εἶχεν ἐπιφυλάξῃ τὴν εὐτυχίαν διὰ τὸν φαιδρόν του σύντροφον, ὡς ἐνθυμεῖσθε, τὸ δὲ φύλλινον στέμμα τοῦ Βασιλέως τῆς Νίκης εἶχεν ὀλιγωτέρας ἀκάνθας ἀπὸ τὸ χρυσοῦν στέμμα τῶν κομήτων τῆς Φλάνδρας.

Τὸ τέλος προπάντων τῆς βασιλείας τοῦ Γκύ, γενομένου κόμητος τῆς Φλάνδρας, ὑπῆρξε πολὺ δυςτυχές.

Αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας,— ὁ ὁποῖος δὲν ὠνομαζετο πλέον Ἅγιος Λουδοβίκος, ἀλλὰ Φίλιππος Δ',— ἐφυλακίσθη ἐπὶ ἓξ μῆνας εἰς τὸ Λούβρον, ὅπου ἄλλοτε καὶ ὁ θεῖός του Φερράνδος.

Βραδύτερον, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης, ἡττηθεὶς εἰς δύο μάχας, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν συμμάχων του, ὁ ἀτυχὴς γέρων ἀπεφάσισε, παρὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ πιστοῦ ἱππικόμου του Γωλτιέρου, νὰ ἐκλιπαρίσῃ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ ἐπικυριάρχου του.

Φεῦ ! ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐδάδιζον εὐθύμως τὴν ὁδὸν τῆς Προβηγγίας, οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος εἶχον μεταβληθῇ. Τὰ ἔτη καὶ τὰ δυστυχήματα εἶχον ρυτιδώσῃ τὸ μέτωπον τοῦ κόμητος καὶ λευκάνῃ τὰς τρίχας του, ἀλλ' ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ γηραιοῦ ἡγεμόνος, ὅπως καὶ ὑπὸ τὸ χιτώνιον τοῦ ἐργάτου, ὁ Γκὺ τῆς Δαμπιέρρης ἦτο πάντοτε ὁ εὐγενὴς καὶ ἱπποτικὸς Γκύ, τόσον ἀνίκανος νὰ ὑποπτεύσῃ τὸ κακόν, ὅσον καὶ νὰ το πράξῃ. Καὶ παρεδόθη εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην, κρατήσας αὐτὸν αἰχμάλωτον καὶ ἐκ δευτέρου !

Ἀλλ' οἱ Φλαμανδοὶ ἐπανεστάτησαν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος των, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπεφόρτισε τὸν αἰχμάλωτόν του νὰ ὑπάγῃ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν εἰρήνην, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φυλακὴν ἐὰν ἡ εἰρήνη δὲν ἐγίνετο.

Ὁ γέρων, ἀκολουθούμενος πάντοτε ὑπὸ τοῦ πιστοῦ του ἱππικόμου, διέσχισε διὸ τελευταίαν φορὰν τὴν προσφιλῆ του Φλάνδραν μὲ τὰς πλουσίας πόλεις καὶ τοὺς γονίμους ἀγρούς· ἐγένετο δεκτὸς παντοῦ μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ἐνεθάρρυνε τοὺς γενναίους του ὑπηκόους, τοὺς συνεχάρη διὰ τὴν στάσιν των, ηὐλόγησε τὰ τέκνα του, καί, νέος Ρήγουλος, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν φυλακήν του !

Ἀπέθανεν εἰς Κομπιένην τὴν 7 Μαρτίου 1304, ὁ δὲ Γωλτιέρος δὲν ἔσχε τὴν λύπην νὰ κλαύσῃ τὸν κύριόν του. Διότι καὶ οἱ δύο ἀπέθανον τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὴν αὐτὴν βασιλικὴν φυλακήν, καὶ αἱ δύο ψυχαί των, αἱ τόσον τελείως ἡρμοσμέναι, ἀνῆλθον ὁμοῦ εἰς τὸν οὐρανόν !

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ ΕΓΓΟΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Η ΧΕΛΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ

(μῦθος)

Μιὰ Χελώνα 'στὸ παιδί της
Εἶπε :. «Δέν μου λὲς τί ἔχεις ;
» Ἐμεγάλωσες, κι' ἀκόμα
» Δὲν συνεθίσες νὰ τρέχῃς !

» Διὲς ἐκεῖ μὲ πόση χάρι
» Τρέχει ἐπάνω 'στὸ χορτάρι
» Χαρωπὸ τὸ λαγουδάκι
» Ποῦνε σὰν καὶ σὲ μικράκι. . .»

Τότε ἐκεῖνο, «Μάνα,» λέγει,
« Θέλεις, βλέπω, τὸ καλό μου,
» Μά. . . δὲν ἔερω τί νὰ κάμω,
» Μὲ βαστᾷ τὸ καύκαλό μου.
» Τρέξε λίγο, θὰ προσέξω,
» Κι' ὅπως τρέξεις θενὰ τρέξω. »

Κ' ἡ Χελώνα ντροπιασμένη,
Βουβοστόμιασε ἡ καϊμένη.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

† ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΗΣ

Μίαν ἡμέραν,— παρῆλθον ἀπὸ τότε δεκαπέντε ἔτη,— ὁ κ. Παπαδόπουλος ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, τὴν τόσῳ περιεκτικὴν ὅσῳ καὶ σύντομον :

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1885

Ἀξιότιμε κύριε ἐκδότα τῆς «Διαπλάσεως.»

Ἀποστέλλω ἡμῖν ἔγκλειστα ὧδε τρία μικρὰ ποιημάτια. Ἂν κριθῶσιν ἄξια δημοσιεύσεως, θὰ χαρῶ Μέγα τὸ ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῶν μικρῶν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀγάπης μου, μεθ' ἧς διατελῶ

Προθυμότατος
Χρ. Σαμαρτσίδης
γυμνασιάρχης.

Τὰ τρία περὶ ὧν ὁ λόγος ποιήματια ἐπεγράφοντο : 1, «Τὸ παιδὶ πρὸς τὴν ὄρνιθα». 2, «Ὁ βοσκὸς καὶ τὸ τέκνον του». 3, «Ὁ ὑπνηλὸς καὶ ὁ ἀλέκτωρ». Ἐδημοσιεύθησαν ἀμέσως,—ἦσαν τόσον εὔμορφα ! — καὶ ἀπὸ τότε ἤρχισεν ἡ εἰς τὴν « Διάπλασιν » τακτικὴ συνεργασία τοῦ Σαμαρτσίδου,διερκέσασα ἐπὶ ἔτη. Οἱ φυλλομετροῦντες παλαιοὺς τόμους τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀπαντῶσι συχνότατα ποιήματια παιδικὰ χαριτωμένα, φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαπρεποῦς λογίου καὶ ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου κατ' αὐτὰς ἠγγέλθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ θάνατος.

Ἠγάπα τὰ παιδία μὲ ὅλην τὴν στοργὴν ἀγαθοῦ πατρός, καί τα ἔτερπε καὶ τὰ ἐδίδασκεν ὅπως ἤξευρε μόνον αὐτός, ποιητὴς σοφὸς καὶ ἐμπνευσμένος. Καὶ φύσει καὶ θέσει, ἦτο ὁ ἀληθὴς Παιδαγωγός , ὁ ἀποτεινόμενος καὶ εἰς τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ προπάντων εἰς τὴν καρδίαν τοῦ παιδίου. Ὀλίγοι, ὀλίγιστοι ἐκ τῶν δοκίμων ποιητῶν μας ἔγραψαν παιδικὰ ποιήματα ἔχοντα τὴν χάριν, τὴν πρωτοτυπίαν, τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν εὐφυΐαν τῶν ποιημάτων τοῦ Σαμαρτσίδου.

Ἡ μακρὰ συνεργασία τοῦ ποιητοῦ τοῦ «Φώτη» εἰς τὴν Διάπλασιν θὰ παρετείνετο περισσότερον, καὶ ἡ ποιητική του παραγωγὴ θὰ ἐγίνετο ἀκόμη πλουσιωτέρα, ἂν δὲν ἐπήρχετο ἓν δυστύχημα,— ὁ θάνατος προσφιλοῦς μικρᾶς θυγατρός, ὁ ὁποῖος κατεπίκρανε τὴν πατρικήν του καρδίαν καὶ ἐστείρευσεν ἀποτόμως τὴν πηγὴν τῶν παιδικῶν του ἐμπνεύσεων. Ἀπὸ τότε ἔπαυσε νὰ γράφῃ εἰς τὴν«Διάπλασιν» ὁ Σαμαρτσίδης,καὶ ἡ παιδικὴ Λύρα ἐστερήθη μιᾶς τῶν ἰσχυροτέρων καὶ γλυκυφωνοτέρων της χορδῶν.

Ἀκμαῖος ἀκόμη καὶ θαλερός, ὁ Χριστόφορος Σαμαρτσίδης ἀποθνήσκει, καὶ ἡ εἴδησις τοῦ θανατου του καταθλίβει πάντας τοὺς γνωρίσαντας τὸν ἀγαθὸν καὶ μειλίχιον ἄνδρα, πάντας τοὺς ἀπολαύσαντας τῆς καρποφόρου του διδασκαλίας, πάντας τοὺς ἐντρυφήσαντας εἰς τὰ ὡραῖα φιλολογικά του ἔργα. Καὶ ἰδιαιτέρως καταθλίβει τὴν Διάπλασιν, ἀναμιμνησκομένην παλαιῶν ἡμερῶν. Τὴν ἐξετίμησε καὶ τὴν ἠγάπησε πολὺ ὁ Σαμαρτσίδης. Τὴν δὲ ἀγάπην του δὲν ἐξεδήλωσε μόνον διὰ τῆς προθύμου καὶ πολυτίμου συνεργασίας του· τὴν ὑπεστήριξε καὶ ὑλικώτερον. Ὡς καθηγητής, ὡς γυμνασιάρχης, δὲν ἔπαυε νὰ την συνιστᾷ εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς διαδόσεώς της Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱδρυσέν ὑπὸ τὴν διευθυνσίν του ἰδιαίτερον Γραφεῖον Διαπλάσεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐξάπλωσις τοῦ περιοδικοῦ μεταξὺ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνοπαίδων ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Σαμαρτσίδου. Τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα χύνει σήμερον ἐπὶ τοῦ τάφου του ἡ Διάπλασις,εἶνε δάκρυα εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Σαμαρτσίδης ἔγραψε πολλὰ ἔργα καὶ διὰ μεγάλους, δράματα, ποιήματα, μελέτας κτλ. Τὴν τελευταίαν φορὰν ποῦ ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας, ἦτο κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, ὅτε, κατὰ παραγγελίαν τοῦ χορηγοῦ Στεφάνοβικ Ἐκυλίτση, ἀπήγγειλεν ἐνθουσιῶδες ποίημα. Ἀλλ' ὅσον ὡραῖα καὶ ἂν εἶνε αὐτὰ τὰ ἔργα, τὸ ὡραιότερον, τὸ ἐκλεκτότερον, τὸ πρωτοτυπότερον μέρος τῆς φιλολογικῆς παραγωγῆς τοῦ Σαμαρτσίδου, ἀποτελοῦν τὰ παιδικά του ποιήματα. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἀρκοῦν αὐτὰ διὰ νὰ ἀναδείξουν ἕνα συγγραφέα, ἕνα ποιητήν ; Ὁ Ἄνδερσεν,μία ἀπὸ τὰς δόξας τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, μόνον σχεδὸν διὰ παιδία ἔχει γράψῃ. Ἀληθῶς «μέγα τὸ ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῶν μικρῶν» !

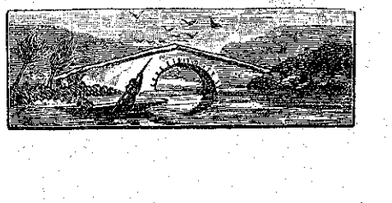

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 213.)

— Τὸ ὄνομά του εἰς τὸν οὐρανόν; Καὶ πῶς ἔγινε τοῦτο;

— Τώρα θὰ ἴδῃς.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εὕρισκον δορυφόρους εἰς τοὺς παλαιοὺς πλανήτας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀφοῦ οἱ ἀστρονόμοι μας δὲν ἐγνώριζον ἄλλους ἀπὸ τοὺς πλανήτας τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ Κρόνος ἦτο πάντοτε ὁ φρουρὸς τῶν ἀπωτάτων ὁρίων τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος· οὐδεὶς ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ζητήσῃ μακρότερον, καὶ ἐννοεῖς καλῶς ὅτι διὰ τὸν Ἥλιόν μας κυριαρχία ἐπὶ κυκλικῆς ἐκτάσεως 1421 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον, δὲν ἠδύναντο νὰ ἴδωσι τίποτε ἄλλο πέραν, παρὰ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν ἰδικόν μας κόσμον.

Ὁ Γουλιέλμος Ἕρσχελλος ὅμως, ἀφοῦ κατεσκεύασε τὸ κάτοπτρον καὶ τὸ τηλεσκόπιόν του, ἀπέκτησεν ὄργανον παρόμοιον τοῦ ὁποίου οὐδεὶς προηγουμένως εἶχε. Καὶ ἤρχισε λοιπὸν νὰ ἐρευνᾷ τὸν οὐρανὸν μὲ τὸ τηλεσκόπιόν του τῶν 36 ποδῶν, καὶ κατὰ τὴν νύκτα, τὴν ὁποίαν σοῦ ἀνέφερον, παρετήρησεν ἐπὶ τέλους λάμπον μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀστέρων, ἄστρον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε προηγουμένως εἶχεν ἴδῃ.

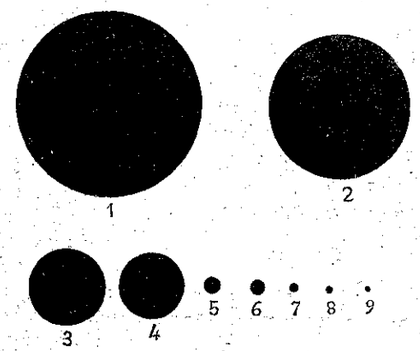

Συγκριτικὸν μέγεθος τῶν ἀστέρων τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.

1. Ζεύς.—2. Κρόνος.—3. Ποσειδῶν.—4. Οὐρανός.—5. Γῆ.—6. Ἀφροδίτη.—7. Ἄρης.—8. Ἑρμῆς.—9. Σελήνη.

Ἐνθυμεῖσαι πῶς διακρίνομεν τοὺς πλανήτας ἀπὸ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας. Οἱ πλανῆται μεταβάλλουν γείτονας, ἐνῷ οἱ ἀπλανεῖς ἔχουν πάντοτε τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ὡς πρὸς τοὺς γνωστοὺς συντρόφους των. Τὸ νέον ἄστρον, παρατηρηθὲν ἐπί τινας κατὰ σειρὰν νύκτας ὑπὸ τοῦ Ἑρσχέλλου, ἐπροδόθη· διότι μετέβαλλε γειτονείαν, κινούμενον ἐπὶ γραμμῆς κλινούσης πρὸς τὸν Ἥλιον. Τὸ νέον λοιπὸν ἄστρον ἦτο πλανήτης.

Καὶ οὕτως ἀπεδιώχθη μὲ τὴν νέαν ἀνακάλυψιν ἐπονειδίστως, ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ φύλακος τῶν ὁρίων τοῦ ἡλιακοῦ βασιλείου, ὁ Κρόνος μὲ τὴν ἀπόστασίν του τῶν 1421 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων! Καὶ σκέψου ὀλίγον τί κατρακύλισμα! Ὁ παρείσακτος ὁ παρατηρηθεὶς εἰς τὸ βάθος τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ Ἑρσχέλλου, εὑρίσκεται ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν Ἥλιον 2858 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων, μεγαλητέραν τοῦ διπλασίου τῆς ἀποστάσεως τοῦ Κρόνου, καὶ κινεῖται ἐπὶ τροχιᾶς μήκους 17 948 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων, τὴν τροχιὰν δὲ ταύτην διατρέχει εἰς 84 ἔτη ἰδικά μας. Τόσον εἶνε τὸ ἔτος του! Σκέψου πόσον σεβάσμιος γέρων δι' ἡμᾶς θὰ εἶνε παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλανήτου θὰ ἔχῃ ἡλικίαν μόνον 13 ἐτῶν· ἐὰν ἤρχετο νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ, θὰ εὑρίσκομεν ὅτι θὰ ἦτο σύγχρονον τῆς αὐτοκρατείρας Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας.

— Καὶ τί εἶπεν ὁ κόσμος, ὅταν ὁ Ἕρσχελλος ἔκαμε γνωστὴν τὴν ἀνακάλυψίν του;

— Πάντες ἐθαύμασαν — ἐννοεῖται, οἱ ἀστρονόμοι, — καὶ πάντες ἔλεγον κλὰ δι' αὐτόν· ἔδωκαν εἰς τὸν νέον πλανήτην τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὅστις τὸν ἤγρευσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ἔφερεν ἐπὶ πολύ. Αὐτὴ βεβαίως ἦτο μικρὰ ἀνταμοιβὴ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλεν ἐπὶ 4 ἔτη διὰ τὴν κατεργασίαν τοῦ κατόπτρου.

Ἀλλ' ἀνεμίχθη καὶ ἡ ζηλοτυπία. Οἱ ἀρχαῖοι πλανῆται εἶχον ὀνόματα Θεῶν· νὰ δοθῇ εἰς τὸν νέον πλανήτην τὸ ὄνομα θνητοῦ, ἦτο ὡς ἂν ἐξυψοῦτο αὐτὸς εἰς Θεόν. Δὲν γνωρίζω ποῦ οὐδὲ πῶς, ὁ Ἄρειος Πάγος τῶν ἀστρονόμων ἀπεφάσισεν ὅτι αὐτὸ δὲν ἦτο παραδεκτόν, καὶ ἐξέθαψεν ἐκ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας μυστηριώδη Θεόν, ἐξωρισμένον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἱερέων εἰς τὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ ὁποίου ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα· τὸ ὄνομα τοῦτο ἥρμοζεν εἰς τὸ ἄστρον, τὸ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον κεκρυμμένον καὶ ἐξαίφνης ἀναφανὲν μακρὰν τῶν νομιζομένων ὁρίων τοῦ κόσμου μας. Καὶ οὕτω τὸ νέον ἄστρον ὠνομάσθη Οὐρανός.

— Ὁ δυστυχὴς Ἕρσχελλος· τὸν λυποῦμαι.

— Μὴ λυπῆσαι πολὺ διὰ τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν ἀδικίαν, ἐπειδὴ ἐκ τῶν προτέρων ἐξεδικήθη.

Ὁ Γαλιλαῖος, ὡς ἐνθυμεῖσαι, ἐφοβεῖτο τὴν μεταβολήν, τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἡ ἀνακάλυψις τῶν δορυφόρων τοῦ Διός· καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἀρχὰς ἀπέκρυψε τὴν ἀνακαλυψίν του καὶ ἐφυλάχθη νὰ δώσῃ ὀνόματα εἰς τοὺς δορυφόρους. Καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν οἱ δορυφόροι οὗτοι ἔφερον ἀριθμοὺς ἀντὶ ὀνομάτων, καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ τελευταῖος λέγεται πέμπτος δορυφόρος τοῦ Διός· οἱ ἄλλοι τέσσαρες ὀνομάζονται τώρα Ἰώ, Εὐρώπη, Ganymède καὶ Καλλιστώ.

45 ἔτη μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Γαλιλαίου, ὅτε ὁ Οὔυγγενς παρετήρησε πλησίον τοῦ Κρόνου τὴν πρώτην γνωστὴν σελήνην του, ὁ κόσμος εἶχε προοδεύσῃ· δὲν ἐτρόμαζον πλέον μὲ τὰ κτυπήματα κατὰ τῆς ἀρχαίας ἀστρονομίας. Λίαν ὑπερήφανος ὁ Οὔυγγενς διὰ τὸ εὕρημα του, ἔσπευσε νὰ βαπτίσῃ αὐτό. Καὶ ὁ δορυφόρος αὐτὸς εἶνε τὸ πρῶτον ἄστρον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι τῶν νέων χρόνων ἔδωκαν ὄνομα, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ πάλιν ἐλήφθη ἐκ τῆς Μυθολογίας. Ὁ Κρόνος τῶν προγόνων μας ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός, καὶ οἱ Γίγαντες τοῦ μύθου ὡπλίσθησαν διὰ νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον του. Ὁ καλός μας Ὁλλανδὸς ἔκρινε φυσικώτατον νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν σελήνην του ὄνομα ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν Γιγάντων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς βοήθειαν τοῦ Κρόνου. Τὸν ὠνόμασε Τιτάνα, ἀληθῆ δορυφόρον ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ὅσοι ἀνεκαλύφθησαν ἀργότερον, ἔλαβον τὴν ἰδίαν τύχην: Ἐγκέλαδος, Μίμας, Ὑπερίων, Ἰαπετός, πάντες ἀγωνισθέντες ὑπὲρ τοῦ γηραιοῦ ἐκθρονισθέντος μονάρχου. (*) Καὶ τώρα ὁ Κρόνος ταξειδεύει μὲ καλὴν συντροφιάν.

Ὁ Ἕρσχελλος ηὐτύχησε ν' ἀνακαλύψῃ διὰ μιᾶς τὴν νύκτα τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1787 δύο δορυφόρους τοῦ πλανήτου του. Ἀφῆκε κατὰ μέρος τὰ μυθολογικὰ ὀνόματα καὶ ἐβάπτισε τὰς σελήνας του μὲ ἀγγλικὰ ὀνόματα· Τιτανία καὶ Ὠβέρων. Ὁ Ἀμερικανὸς Λάσελλος, ὅστις μετὰ 64 ἔτη, τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1851, ἀνεκάλυψεν ἄλλας δύο ταυτοχρόνως, ἔκαμε τὸ ἴδιον καὶ τὰς ὠνόμασεν Ἀριὴλ καὶ Οὐμβριήλ· οὕτως ὥστε ἤδη ὁ σεβαρὸς καὶ σεμνὸς Οὐρανὸς ἔχει ὡς συνοδοὺς πρὸς μυκτηρισμὸν φρουρὰν ἀπὸ μορμολύκεια τοῦ Σαιξπήρου. Ὁ Ἕρσχελλος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξεδικήθη.

— Ἔχεις δίκαιον· ἀλλ' ὅπως δήποτε ἀφῃρέθη τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν πλανήτην, τὸν ὁποῖον ἀνεκάλυψε. Διατὶ δὲ νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς πλέον ἐσκέπτετο;

— Ἀλλὰ μήπως παρόμοιον δὲν ἔγινε καὶ εἰς τὸν Γάλλον Λεβερριέρον;

— Τί, καὶ αὐτὸς ἀνεκάλυψε πλανήτην;

— Ἀνεκάλυψε δὲν εἶνε ἡ λέξις· ἀκόμη περισσότερον. Ἐμάντευσε ποῦ ἦτο καὶ ἔστειλε νὰ τὸν εὕρουν. Ἀλλ' αὐτὸ πρέπει νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω.

(*) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα δορυφόρων τοῦ Κρόνου κατὰ σειρὰν ἀπὸ τοῦ πλησιεστέρου πρὸς αὐτὸν εἶνε: Μίμας, Ἐγκέλαδος, Θέτις, Διώνη, Ρεα, Τιτάν, Ὑπερίων, Ἰαπετὸς καὶ Φοίβη.

Παρετήρησες κάποτε εἰς τὸν δρόμον ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐνῷ πηγαίνουν ἥσυχοι εἰς τὴν ἐργασίαν των, αἴφνης ἡ προσοχὴ των ἑλκύεται ὑπὸ ὡραίας τινὸς προθήκης καταστήματος, καὶ ἐνῷ περιπατοῦν στρέφουν αἰφνιδίως πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς διὰ νὰ την ἴδουν καλλίτερα, χωρὶς ὅμως νὰ σταματήσουν; Αὐτὸ τὸ ἴδιον πρᾶγμα πάσχουν καὶ οἱ πλανῆταί μας, ὁσάκις κατὰ τὸν περὶ τὸν ἥλιον δρόμον των ἔρχονται πλησίον ἀλλήλων. Ὅπως γνωρίζεις, πάντα τὰ σώματα ἕλκουσιν ἄλληλα, καὶ οἱ πλανῆται ἕνεκα τούτου ἕλκονται ἀμοιβαίως, καὶ χωρὶς νὰ διακόψουν τὸ δρόμον των, παρεκκλίνουν ὀλίγον ὁ εἷς πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἄλλου. Οἱ ἀστρονόμοι, τῶν ὁποίων ἔργον εἶνε νὰ καταγράφωσι τὸν δρόμον τῶν ἄστρων, ὅπως εἰς τὰ γραφεῖα τῶν σιδηροδρόμων καταγράφουσι τὸν δρόμον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν, οἱ ἀστρονόμοι λοιπὸν γνωρίζουν αὐτὰς τὰς μικρὰς παρεκτροπὰς τῶν πλανητῶν ἀπὸ τὸν δρόμον των καὶ τὰς ὀνομάζουν παρέλξεις. Αἱ παρέλξεις αὗται εἶνε ἄμεσος συνέπεια τῶν νόμων τοῦ Νεύτωνος, κατὰ τὸν ὁποῖον πάντα τὰ σώματα ἕλκουσιν ἄλληλα μὲ δύναμιν, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν ἑκάστου μάζαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν ἡ ὁποία χωρίζει αὐτά. Καὶ αἱ παρέλξεις ἐπὶ ἑνὸς πλανήτου δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν ἀκριβῶς, ὅταν εἶνε γνωστὴ ἡ ἀπόστασις καὶ ἡ μάζα τοῦ ἄλλου πλανήτου, ὁ ὁποῖος προξενεῖ αὐτάς.

Ὁσάκις ὁ Οὐρανὸς διήρχετο πλησίον τοῦ Κρόνου, τὸ ἄστρον τοῦ Ἑρσχέλλου, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται, ἔκαμνε μικρὰν παρεκτροπὴν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς τροχιᾶς του, ἐπλησίαζε δηλαδή, ἐλάχιστον ὅμως, πρὸς τὸν Ἥλιον· καὶ αὐτὴ ἡ παρέκκλισις ἦτο σύμφωνος πρὸς τὴν ἀπόστασιν καὶ τὴν μάζαν τοῦ Κρόνου, τοῦ εὑρισκομένου πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἥλιον παρὰ ὁ Οὐρανός.

Τὰ ἐννοεῖς, Κωστάκη μου;

— Μοῦ φαίνεται· προχώρει ἀκόμη.

(Ἕπεται συνέχεια.)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΓΟΡΙ-ΚΟΡΗ

Νὰ γίνῃ παλληκάρι
Σὰν πλάτανος 'στὰ ὄρη
Τ' ἀγόρι.

Σὰν λεμονιὰς κλωνάρι
Γεμάτη νᾶνε χάρι
Ἡ κόρη.

Θερμότατη ἐλπίδα
Γιὰ τὴν γλυκειὰ Πατρίδα
Τ' ἀγόρι.

Παρηγοριὰ 'στὸν πόνο
Τοῦ λαβωμένου, μόνο
Ἡ κόρη.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Δ'.

ΤΑ ΧΩΡΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΣΟΥΛΑΚΗ

Σᾶς εἶπα τὴν ἄλλη φορὰ γιὰ μερικὰ ἐλαττώματα τοῦ μικροῦ Φασουλάκη. Εἴδαμε, ὅτι δέν του ἀρέσει νὰ πλύνεται, καὶ ὅτι εἰς τὸ φαγητόν του εἶνε μουρμούρης καὶ λιγδῆς. Σήμερα θὰ ἰδοῦμε ὅτι ἔχει καὶ ἕνα ἄλλο ἐλάττωμα, ἀκόμη πειὸ μεγάλο.

Τοῦ ἀρέσει νὰ πειράζῃ τὸν κόσμο, τοῦ ἀρέσει νὰ κάμνῃ χωρατά, μὰ πολὺ ἄσχημα χωρατά. Τέτοια κατεργαριὰ δὲν θὰ την ἐπερίμενε κανένας ἀπὸ παιδὶ τῆς ἡλικίας του!

Μὰ δὲν φαντάζεσθε τί σοφίζεται κάθε ἡμέρα ὁ πονηρὸς Φασουλάκης! Μπερδεύει τὸ πλέξιμο τῆς μαμμᾶς του· κρύβει τὰ γυαλιὰ τοῦ μπαμπᾶ του· ξεστρώνει τὸν καναπὲ τῆς γιαγιᾶς· μουντζουρόνει τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδια τῶν ἀδελφῶν του· ἀνοίγει τὸ κλουβὶ τοῦ καναριοῦ, καὶ τὸ κανάρι φεύγει· τραβᾷ τὴν οὐρὰ τῆς γάτας, καὶ ἡ γάτα τὸν τσουγρανίζει· δένει τενεκὲ 'στὴν οὐρὰ τοῦ σκύλου, καὶ ὁ σκύλος τρέχει σὰν τρελὸς καὶ ξεφωνίζει. Μὰ τί, καὶ τί δὲν κάνει!

Τὸν βλέπετε τώρα; Νά, ὁ χαριτωμένος χύνει ἕναν κουβὰ νερὸ ἐπάνω εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς Φασουλάκιδες, τὸν δεύτερον.

Ὁ δεύτερος Φασουλάκης, ὅσο καλὸ παιδὶ καὶ ἂν εἶνε, δὲν ἀγαπᾷ καθόλου τὴν ἐξαφνικὴν ψυχρολουσίαν, ὅταν μάλιστα φορῇ καὶ τὰ ροῦχά του. Θυμόνει· ὁρμᾷ νὰ κτυπήσῃ τὸν μικρὸν Φασουλάκην· τρέχουν νὰ τον βοηθήσουν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀδέλφια, καὶ μὴ ρωτᾶτε πειὰ τί κακὸ γίνεται 'στὴν αὐλή. Ἄ μὰ ἔννοια σας, καὶ ὁ μικρὸς Φασουλάκης θὰ πληρώσῃ τώρα ἀκριβὰ τὰ χωρατά του...

Δός του μιὰ φάπα!.. Δός του κι' ἄλλη!.. Δός του καὶ τούτη, γιὰ νὰ μάθῃ ἄλλη φορὰ νὰ χύνῃ τοὺς κουβάδες ἐπάνω 'στ ἀδέλφια του! Κ' ἐγὼ δὲν ξέρω πόσες ἔφαγε ἐκείνη τὴ βραδυά.

Τὸ Φεγγάρι ἀπὸ πάνω γελᾷ, γιατὶ καὶ τὸ Φεγγάρι εἶνε πολὺ πονηρὸ ὑποκείμενο, καὶ ἔχει πάντα ἕνα ὕφος ποῦ φαίνεται σὰν νὰ κοροϊδεύῃ ὅλον τὸν κόσμο. Τὸ παρετηρήσατε ποτέ;

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 209.)

Σφαῖρα καρχεβίνας ἐρρίφθη ἀπὸ τὸν φεγγίτην, διευθυνομένη εἰς τὴν καρδίαν τοῦ κ. Μασσαί ἀλλ' ὁ Γεράρδος ταχύτερος ἀπὸ ἀστραπὴν ὥρμησε, καὶ κα λύψας μὲ τὸ σῶμά του τὸν πατέρα του, ἐδέχθη εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα τὴν σφαῖραν, ἥτις προωρίζετο διὰ τὸν κ. Μασσαί.

— Δὲν εἶνε τίποτε, δὲν εἶνε τίποτε, ἐφώναξεν ὁ γενναῖος νεανίας· μὴ σᾶς νειάζῃ δι' ἐμέ· φροντίζομεν ἀργότερα διὰ τὴν πληγήν μου. Ἐμπρός, ἐπάνω τους! Ἂς μὴν ἀφήσωμεν καιρὸν εἰς τοὺς ἀθλίους νὰ κάμουν καὶ ἄλλα ἐγκλήματα!..

Ὀλίγοι ἀποφασιστικοὶ ἄνδρες, διοικούμενοι ἀπὸ τὸν κ. Μασσαί, ὥρμησαν κατὰ μιᾶς πλαγίας θύρας, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπροστάτευε τὸ πυροβολικὸν τοῦ φεγγίτου· τὸ δὲ κύριον σῶμα ἔμεινε μακράν, κατοπτεῦον ὅλας τὰς ἐξόδους καὶ ἕτοιμον νὰ δώσῃ βοήθειαν, εἰς πρώτην ἀνάγκην.

Μετ' ὀλίγον ἡ θύρα ὑπεχώρησεν· οἱ περὶ τὸν κ. Μασσαὶ ἀφ' οὗ ἀπώθησαν τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχον τεθῆ ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν, εἰςῆλθον εἰς στενὸν διάδρομον, καὶ ἀπ'ἐκεῖ εἰς τὴν χαμηλὴν αἴθουσαν τὴν χρησιμεύουσαν ὡς καπηλεῖον. Αὕτη ἦτο τώρα σκοτεινὴ καὶ τοῖς ἐφάνη κενή. Ἐν τούτοις ὁ κ. Βέμπερ, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν ἀτρομήτων καὶ ὥρμα ἐκ τῶν πρώτων, ἔφερε δὲ πάντοτε εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπαραιτήτως χρήσιμον, ἐξέέαλεν ἀπὸ τὸ εὐρὺ θυλάκιόν του ἓν κυτίον πυρείων καὶ ἔκαμε φῶς· εἰς μίαν γωνίαν διέκριναν ἐλεεινὴν κηροπήγιον τοῦ ὁποίου τὸ ἀλειμματοκήριον ἦτο σκεπασμένον μὲ πρασίνους σταλακτίτας· τὸ ἤναψαν, εἰς δὲ τὸ φῶς του εἶδαν κάτω ἀπὸ μίαν τράπεζαν ἓν δέμα ἄμορφον καὶ ἀγωνιῶν Ἦτο ὁ Μπενόνι· ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τὰ δεσμά του, ἀνέκραξε μὲ λύσσαν·

— Ἐκεῖ ἐπάνω εἶνε, οἱ λῃστάδες, οἱ φονιάδες! Μὴν τοὺς λυπηθῆτε· ἀπάνω τους! ξεπάστρεμα 'στὰ σκυλιά! καὶ πρῶτα πρῶτα 'στὴν καρμανιόλα τὸν θεομπαίκτη τὸν Ματάβο!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

— Φθάνει! εἶπεν ἐπιτακτικῶς ὁ κ. Μασσαί· σιώπα, Μπενόνι· καὶ μὴ δοκιμάσῃς τοῦ κάκου νὰ φύγῃς· ὅλαι αἱ ἔξοδοι φυλάττονται!

Ὥρμησε δὲ γενναίως μὲ τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν ὀρθίαν καὶ σκοτεινὴν κλίμακα, ἥτις ἦτο ὁ μόνος δρόμος, ὅστις ἔφερεν εἰς τὸ ὑπερῷον, ὅπου εἶχον ὀχυρωθῆ οἱ κακοῦργοι. Ἔφερον δὲ ὅλοι πελέκεις καὶ ἀξίνας, διὰ νὰ κρημνίσουν τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ὅπως ἐκρήμνισαν καὶ τὴν ἄλλην· ἀλλὰ μόλις ἔφθασαν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κλίμακος, σφαῖρα ριφθεῖσα διὰ μέσου πολεμίστρας, ἡ ὁποία ἠνοίχθη βιαστικὰ εἰς τὸ σκωληκοφαγωμένον ξύλον τῆς θύρας, εὗρεν εἰς τὴν κεφαλὴν ἕνα ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐφορμῶντας, τὸν Ἐρρῖκον.

Ἐπί τινα δευτερόλεπτα κατάπληξις κατέλαβεν ὅλους. Ὁ Μπολόλος, ὁ Ζοῦμπος καὶ οἱ Ματαβέλοι, οἵτινες ἤρχοντο κατόπιν των, ἦσαν ὅλοι ἀνδρεῖοι καὶ πολλάκις ἕως τώρα ἐπεριφρόνησαν τὸν θάνατον· ἀλλὰ μάχη εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μάχη εἰς τὴν κλίμακα ἐκείνην ὅπου ἐπυροβολοῦντο ἀπὸ ἐχθροὺς ἐνεδρεύοντας καὶ ἀόρατους, δὲν ἦτο τὸ ἴδιον. Τάσις πρὸς ὑποχώρησιν ἐξεδηλώθη εἰς τοὺς μαύρους. Ἀλλ' ἤδη ὁ Ἐρρῖκος συνήρχετο ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν παραζάλην τὴν ὁποίαν τῷ ἐπροξένησεν ὁ πυροβολισμός· ἡ σφαῖρα, ἀφ' οὗ ἔψαυσε τὸν κρόταφον καὶ διεπέρασε τὴν κόμην, ἐσφηνώθη εἰς τὸν τοῖχον· ἡ μόνη δὲ βλάβη τὴν ὁποίαν ἐπέφερε ἦτο ἐλαφρὰ ἐκδορὰ καὶ ἀρκετὰ σφοδρὸς κλονισμός, ἀπὸ τὸν ὁ ποῖον ὁ ἀνδρεῖος νέος γενναίως ἐπροσπάθει νὰ συνέλθῃ.

— Τί; Μπολόλο, ἀνέκραξεν ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος, ἐννοήσας τὰς διαθέσεις τῶν μαύρων, τί; σὺ ὀπισθοχωρεῖς; Σὺ ὁ ἀνδρεῖος τῶν ἀνδρείων! θὰ δείξῃς τὰς πτέρνας εἰς τὸν ἐχθρόν; Τὰ μάτια μου μὲ ἀπατοῦν, χωρὶς ἄλλο.

— Ὄχι, ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ Μπολόλος. Μπολόλο ὄχι, πάγει πίσω· ὄχι νταίχνει φτέρνες! Ποτέ! Μπολόλο νόμισε λαβώθηκε μάσσα Ἐρρῖκο!..

— Ἄ! μπᾶ δὲν εἶνε τίποτε! εἶπεν οὗτος ἐντελῶς συνελθών· τὰ ὅπλα αὐτῶν τῶν ἀθλίων δὲν ἀξίζουν τίποτε· πιστεύσατέ με. Μὴ χάνωμεν καιρόν! Ἐμπρός, παλληκάρια μου, ἀπάνω τους!

Καὶ ὑπερπηδήσας μὲ ἓν πήδημα τὰς ὑπολοίπους βαθμίδας τῆς κλίμακος, ἐφώρμησεν ἀτρόμητος κατὰ τῆς θύρας καὶ ἐκτύπα αὐτὴν μὲ ἐπανειλημμένα κτυπήματα. Ἠλεκτρισθέντες ὅλοι ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ Ἐρρίκου ἐφώρμων μαζί του· εὐτυχῶς κανεὶς δὲν ἐπληγώθη σοβαρά· μόνον ἐλαφρὰς ἀμυχὰς ἔλαβον μερικοί.

Ἡ θύρα δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰ δυνατὰ κτυπήματα· ξηρὸς τριγμὸς ἀνήγγειλεν ὅτι μετ' ὀλίγον ἔμελλε νὰ ἐνδώσῃ. Οἱ πυροβολισμοὶ ἔπαυσαν αἰφνιδίως, αἱ δὲ βλασφημίαι καὶ αἱ βάναυσαι ὕβρεις, αἵτινες συνώδευον κάθε πυροβολισμόν, ἠκούοντο ἀσθενέστεραι ὡς ν' ἀπεπνίγοντο ὀπίσω ἀπὸ νέον χαράκωμα.

Πραγματικῶς, μόλις ὁ Ἐρρῖκος καὶ οἱ ἄλλοι εἰσώρμησαν εἰς τὴν ἀνοιχθεῖσαν θύραν, εἶδον ὅτι ἔπρεπε τώρα νὰ κυριεύσουν ἀληθὲς ὀχύρωμα, φοβερώτερον ἀπὸ τὴν θύραν, διότι ἐδῶ ὅλοι οἱ πολιορκούμενοι ὀχυρωθέντες ὀπίσω ἀπὸ τὰ σωρευθέντα ἔπιπλα, ἠδύναντο νὰ πυροβολοῦν συγχρόνως, χωρὶς αὐτοὶ νὰ βλάπτωνται διόλου, τοὐλάχιστον ἐπί τινα χρόνον.

Οἱ κακοῦργοι ὑπερήσπιζον τὸν ἑαυτόν των λυσσωδῶς· ἐνεθάρρυνε δὲ αὐτοὺς μὲ τὴν φωνήν του καὶ μὲ τὸ παράδειγμά του ὁ ἀρχηγός των, ὁ ὁποῖος ἦτο πανταχοῦ παρών, καὶ ἐφαίνετο ἄτρωτος

Ἀπὸ τὸ μικρὸν στράτευμα τοῦ κ. Μασσαὶ ἀρκετοὶ ἦσαν οἱ πληγωμένοι. Ὁ γενναῖος Ζοῦμπος ὁρμήσας ν' ἀποσπάσῃ ἓν στρῶμα, χρησιμεῦον ὡς ἀδιαπέραστος θώραξ εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάνοντο αἱ σφαῖραι, ἐκτυπήθη κατάστηθα ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ματάβου καὶ ἐξηπλώθη νεκρός, κατὰ τὰ φαινόμενα. Μὲ κραυγὴν λύσσης ὥρμησαν νὰ τὸν ἐκδικήσουν ὁ Ἐρρῖκος καὶ ὁ Γεράρδος, ὁ δὲ Ματάβος ἀσφαλῶς ὠχυρωμένος ἠτοίμαζε τὸ ρεβόλβερ του διὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ, φωνάζων συγχρόνως:

— Ἄ! μὲ τὸ Ματάβο θέλετε νὰ τὰ βάλετε, αἴ; δὲν εἶνε γιὰ τὰ δόντια σας! Νὰ τί λογῆς χαιρετίσματα σᾶς στέλλει ὁ Ματάβος!

Ἀλλ' ἡ τραχεῖα φωνὴ διεκόπη ἐξαφνα· τὸ ρεβόλβερ ἔπεσεν ἀπὸ τὰς κακούργους χεῖρας ὁ κολοσσός, κλονισθεὶς βιαίως, ἐκρημνίσθη μὲ φοβερὸν θόρυβον κραυγῶν, βλασφημιῶν καὶ ἀναποδογυρίζομένων ἐπίπλων.

— Σκύλε! ἄτιμε φονιᾶ! ἀπὸ πίσω μὲ μπαμπεσιὰ χτυπᾷς αἴ; σὲ κρατῶ ποῦ θὰ μοῦ πᾷς!..

Ἐν ᾧ δὲ ὁ κ. Μασσαὶ καὶ οἱ συντρόφοί του ὁρμοῦν κατὰ τῶν πολιορκουμένων, τὸν ἀκούουν νὰ βλασφημῇ καὶ νὰ ἐπιτίθεται ἀγρίως, ὀπίσω ἀπὸ τὸ ὀχύρωμά του, ἐναντίον ἑνὸς ἀοράτου καὶ μυστηριώδους ἐχθροῦ. Οἱ κακοῦργοι, ὧν οὗ ἐπληγώθη ὁ ἀρχηγός των, ἔχασαν τὸ θάρρος των καὶ παρεδόθησαν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον Ὅτε ἔφθασαν τέλος εἰς τὸν Ματάβον, τὸν εὗρον κάτω ἀπὸ σωρὸν ἀναποδογυρισμένων ἐπίπλων, ἀφρίζοντα, μανιώδη, κυλιόμενον κατὰ γῆς μὲ τὸν ἐχθρόν του, τὸν ὁποῖον ἐκράτει σφικτά. Μὲ πολλὴν δυσκολίαν κατώρθωσαν νὰ τὸν δαμάσουν. Ἀφ' οὗ δὲ τὸν ἔδεσαν σφικτά, τὸν μετέφερον κάτω διὰ νὰ τὸν στείλουν μὲ τοὺς συντρόφους του εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τοὺς δικάσουν.

Ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀπέσπασαν ἀπὸ τὰς μανιώδεις χεῖρας τοῦ Ματάβου, εἶνε ὁ Μπενόνι· εἶνε εἰς κακὴν κατάστασιν ἀλλὰ θριαμβεύει, καὶ ἡ φλὸξ τῆς ἐκδικήσεως φωτίζει τὸν κατάμαυρον ὀφθαλμόν του ἐν ᾧ δὲ ἔδενον τὸν Ματάβον, ἐφώναζε·

— Ἄ, τὸν Μπενόνι, κάνεις πακέτο, καὶ τὸν πετᾷς κάτω ἀπ' τὸ τραπέζι, καὶ τὸν κλωτσᾷς, καὶ στουμπώνεις τὸ στόμα του!.. καὶ θέλεις νὰ τὸν ξεκάμῃς!.. Ἰδὲ τώρα τὴν κοπαντιά σου, κλέφτη τοῦ διαβόλου· φονιᾶ!

Ὁ Λεβαντῖνος ἔδεσε τότε τὴν κυρτὴν καὶ κοπτερὰν μάχαιραν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀπέκοψε τοὺς πόδας του.

Ὁ κ. Μασσαὶ τὸν διέταξε νὰ παύσῃ ἀμέσως τὰς φωνάς του καὶ νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ χρηματορυλάκιόν του ἢ ἀπὸ καμμίαν κρύπτην τὸν χρυσόν, τὸν ὁποῖον τῷ ἐνεπιστεύθη ὁ δολοφόνος, καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέκρυψε μολονότι ἐγνώριζε τὴν αἰματηρὸν προέλευσίν του.

Εἰς μάτην ὁ Μπενόνι διαμαρτύρεται, ὠρύεται, κλαίει, ἐπικαλεῖται τὴν ἐκδούλευσιν τὴν ὁποίαν παρέσχε, πληγώσας τόσον καιρίως τὸν Ματάβον· πρέπει νὰ ὑποταχθῇ· ὁ Μπενόνι πιστεύει εἰς τὸ πεπρωμένον· ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐπείσθη ὅτι εἰς τίποτε δὲν τὸν ὠφέλουν τὰ δάκρυά του, ἐψιθύρισε· — Ἤτανε γραφτό.

Καὶ χωρὶς ἄλλην διατύπωσιν, ἐκβάλλει τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του, κατὰ τὸ ἥμισυ φέσιον καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀρμενικὸν σκοῦφον, καὶ ἐξάγει τὰ ὡραῖα ψήγματα τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα τόσον ἐθρήνει ὁ δυστυχὴς Βερνιέ.

Ὁ Λωμόνδος σκιρτᾷ ἀπὸ χαράν. Ἰδοὺ τί θὰ σηκώσῃ εἰς τὰ πόδια τὸν ἄρρωστόν του γρηγορώτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἰατρικά.

Ἐπιστρέφουν ἐν τάξει εἰς τὴν ἔπαυλιν. Τοὺς συλληφθέντας κακούργους παρέταξαν εἰς τὴν κάτω αἴθουσαν καὶ συνεκρότησαν δικαστήριον διὰ νὰ τοὺς κρίνουν. Αἱ θύραι εἶνε ἀνοικταί, ὅσοι εἰμποροῦν νὰ εὕρουν θέσιν, προσέρχονται νὰ μαρτυρήσουν ἢ ν' ἀκούσουν· ἔξω περιμένει ἀνυπόμονον τὸ πλῆθος. Ὅλοι ἀναμένουν τὴν ἐτυμηγορίαν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν φοβερὰν τυραννίαν τοῦ κακοῦργου.

Μὲ φωνὴν σταθερὰν καὶ καθαρὰν ὁ κ. Μασσαὶ ἐκθέτει σαφῶς τὰ γεγονότα, προσκαλεῖ ἕνα ἕνα τοὺς μάρτυρας, ἀποτείνει εἴτε εἰς αὐτοὺς εἴτε εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐρωτήσεις· τὸ ἔγκλημα ἀποκαλύπτεται, ὅλα εἶνε καταφανῆ, καὶ ἡ πρόθεσις, καὶ ἡ σκληρότης, καὶ ἡ ἔλλειψις δισταγμοῦ ἢ τύψεως συνειδότος.

["Επεται συνέχεια.]

Αρ. Π. Κουρτιδης

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΑΜΑΡΤΣΙΔΟΥ

Ο ΦΩΤΗΣ

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΚΟΛΥΡΙΚΟΝ

Εἰς κομψὸν τομίδιον, περιέχον καὶ ἕτερα δύο ποιήματα τοῦ Σαμαρτσίδου, τὴν ΜΗΕΣΑΝ καὶ τὴν ΤΟΠΟΛΙΑΝ, κοσμούμενον δὲ διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ ποιητοῦ, μετὰ παρομοιαστύπου τῆς ὑπογραφῆς του.

Εὑρίσκεται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» καὶ τιμᾶται φρ. 0,60.

Η "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ,, ΜΑΣ

Πολλοί μ' ἐρωτοῦν ἂν θὰ ἐκδοθῇ καὶ φέτος νέος τόμος τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως.»

Ὄχι· φέτος δὲν θὰ ἐκδοθῇ. Πέρυσι, ὡς γνωρίζετε, ἐξέδωκα δύο τόμους: τὸ «Ὑπὲρ Πατρίδος» καὶ τὸν «Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης.» Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ τόμοι —μάλιστα ὁ δεύτερος, — ἐκτάκτως πολυδάπανοι καὶ πολυμέριμνοι, μ' ἐξήντλησαν τόσον πολύ, ὥστε φέτος εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεκουρασθῶ ὀλίγον καί.. τοῦ χρόνου πλέον, ἂν ἔχωμεν ὑγείαν.

Ἐν τούτοις, καὶ χωρὶς νέον τόμον τῆς Βιβλιοθήκης, ὑπάρχει τρόπος νὰ περάσετε καὶ φέτος Δικοπᾶς πνευματικῶς πολὺ εὐχαρίστους. Εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχετε ἀναγνώσῃ ὅλους τοὺς παλαιοὺς τόμους τῆς «Βιβλιοθήκης» καὶ τῆς «Διαπλάσεως»; Ἀδύνατον! Εἶνε τόσον πολλοί, ὥστε γεμίζουν μίαν ἀληθινὴν βιβλιοθήκην. Καὶ εἶνε ὅλα βιβλία ποικίλα, τερπνότατα, ἐνδιαφέροντα, θυμάσια, καὶ τὸ κυριώτερον, εἶνε διαφόρων τιμῶν, ὥστε νὰ εἰμποροῦν νὰ ἐκλέξουν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Ὑπάρχουν τόμοι Διαπλάσεως ἀπὸ μίαν δραχμὴν μέχρις ἑπτά· καὶ τόμοι Βιβλιοθήκης ἀπὸ πενῆντα λεπτὰ μέχρις ὀκτὼ δραχμῶν. Ὑπάρχουν λοιπὸν «δι' ὅλα τὰ βαλάντια» κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν.

Ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τόμους, ἀπὸ αὐτὰ τὰ λαμπρὰ βιβλία, θὰ διαλέξετε ὅ,τι δὲν ἔχετε, καὶ ὅ,τι εἰμπορεῖτε νὰ γοράσετε, καὶ σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ περάσετε τὰς πλέον εὐχαρίστους Διακοπάς.

Εἰς τὸ φύλλον δημοσιεύω ἑκάστοτε εἰδοποιήσεις περὶ τῶν βιβλίων μας, τὰς ὁποίας δύνασθε νὰ συμβουλευθῆτε. Χάριν περισσοτέρας εὐκολίας, σᾶς στέλλω σήμερον καὶ ἕνα γενικὸν Τιμοκατάλογον Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, καὶ ἀνανεώνω πλέον τὰς παραγγελίας σας

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Ἐδὶθ κλαίει τόσον δυνατά, ὥστε τὴν ἀκούουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ἡ μαμμά της τῆς λέγει:

— Μά, Ἐδὶθ, δὲν ντρέπεσαι λοιπὸν νὰ κλαῖς ἔτσι;

Ἡ Ἐδὶθ σταματᾷ ἔξαφνα καὶ ἀποκρίνεται:

—Ἔτσι; Εἶνε λοιπὸν κι' ἄλλος τρόπος νὰ κάμω περισσότερον θόρυβον;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μαργαριτοῦ [Ε]

* * *

Ὁ πατέρας: — Δὲν ἀκοῦς, διόλου, καὶ θὰ σοῦ βγάλω ταῦτιά...

Ὁ μικρὸς Πίπης: —Καὶ ἄμα μοῦ βγάλῃς ταῦτιά, θὰ κοῦω τίποτε;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπογόνου τοῦ Χάση [Ε]

* * *

Ὁ Ἀρχικουτούλιακας πρὸς τὴν *Καρδερίναν*:

—Πῶς ἐπερᾶσατε χθὲς 'ς τὴν συναναστροφήν;

—Οὔφ! ἀπαντᾷ ἡ *Καρδερίνα*: ἂν δὲν ἤμουν κ' ἐγὼ ἐλεεῖ... θὰ ἔπληττα φοβερά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Καλλιρρόνου Ἀρσακειάδος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Παρακαλοῦνται οἱ ἕνεκα τοῦ θέρους ἀλλάσσοντες διαμονὴν ἢ ὁπωσδήποτε μετοικοῦντες συνδρομηταί, νὰ μοῦ ἀναγγέλλουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν, συναποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας· ἄλλως δὲν εὐθύνομαι διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων, τὰ ὁποῖα, ἕνεκα ἀμελείας τοῦ συνδρομητοῦ, θὰ ἐξηκολούθουν νὰ στέλλωνται εἰς τὴν παλαιὰν διεύθυνσιν.

Ο «ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ»

Σήμερον, ὡς βλέπετε, τελειόνει τὸ θαυμάσιον αὐτὸ μυθιστόρημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐντρυφᾶτε ἐπὶ ἓξ ἤδη μῆνας. Διδακτικὸν μὲ τὰς τόσας γνώσεις, τὰς ὁποίας σᾶς μετέδωκε περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἠθῶν τῆς μεταχρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς· μορφωτικὸν μὲ τοὺς ὡραίους του χαρακτῆρας καὶ τὸ ὑψηλὸν παράδειγμα τῆς ἀδελφικῆς, τῆς μεγάλης φιλίας Γκὺ καὶ Γωλτιέρου· τερπνὸν καὶ ἐνδιαφέρον μὲ τὴν θαυμασίαν του πλοκήν, μὲ τὰ τόσα του ἐπεισόδια, τὰ ἀλληλένδετα ὡς οἱ κρίκοι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἁλυσεως, — τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας μας ἐπιτυχίας. Διὰ πολὺν καιρὸν θὰ τὸ ἐνθυμῶνται μ' ἐνθουσιασμὸν ὅσοι τὸ ἀνέγνωσαν, καὶ ἡ φήμη του θὰ μεταδίδεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα...

Πρὸς τὸ παρόν, τὸν «Ἔγγονον Αὐτοκράτορος» δὲν θὰ διαδεχθῇ νέον ἐκτενὲς διήγημα. Ἔχομεν, βλέπετε, ἀκόμη τὴν «Χρυσοφόρον Φλέβα» — ἄλλη ἀπόλαυσις αὐτή, καὶ μάλιστα τώρα μὲ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων, — τὴν «Θείαν Οὐρανίαν» μὲ τὰ μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸν μικρὸν Φασουλάκην, ὁ ὁποῖος φέτος θὰ εἶνε ἐκτενής. Ἀλλὰ μετὰ δύο-δυόμισυ μῆνας ἡ «Χρυσοφόρος Φλέψ» τελειόνει καὶ τότε θὰ ἀρχίσῃ νέον διήγημα, τὸ ὁποῖον θὰ τελειώσῃ μὲ τὸν τόμον. Δέν σας λέγω ἀπὸ τώρα οὔτε τὸ θέμα του οὔτε τὸν τίτλον του. Ἀρκεῖ μόνον νὰ σας εἴπω ὅ,τι εἶνε ἔργον τοῦ *Αἰμὲ Ζιρών*, τοῦ μάγου συγγραφέως τῆς ἀλησμονήτου ἐκείνης «Οἰκογενείας Μαντζυράνα» (τόμος τοῦ 1897.)

Σιροκλεβάντε (Δ. Κ) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐγκρίνω. Ἡ εἰσφορὰ τῶν ἀδελφῶν Σκέφερη ἐκ παρκδρομῆς τοῦ στοιχειοθέτου δὲν εἶχε τεθῆ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, ὁ δὲ διορθωτής, ἄπειρος τῶν λογιστικῶν, τὴν προσέθεσεν εἰς τὸ τέλος τοῦ Δελτίου.

Κράτερε (Π. Π Ε) δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου. Τὸ φύλλον ἐστάλη ἐκ νέου.

Χαριτωμένο Ναυτάκι (Α. Β. Ω) σοῦ ἐγκρίνω ὡς νέον ψευδώνυμον, αὐτὸ τὸ ὁποῖον καὶ σὺ προτιμᾶς. Δέν σε εἶχα λησμονήσῃ.

Ἀπόλλον Μουσηγέτα (Α. Κ.) τὸ ψευδώνυμόν σου ἐγκρίνεται.

Εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστολάς, ἕνεκα τῆς πολλῆς ὕλης αὐτοῦ τοῦ φυλλαδίου, δὲν ἔχω τόπον νὰ ἀπαντήσω ἐδῶ. Κατ' ἀνάγκην, περιωρίσθην εἰς τὸ «γλυκὸ σιλάκι» καὶ μάλιστα ἐσταμάτησα εἰς τὰς ἐπιστολάς, τὰς ὁποίας ἔλαβα μέχρι τῆς 12 Ἰουνίου. Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ἔχω περισσότερον τόπον καὶ θὰ ἠμπορέσω νὰ συμπεριλάβω ὅλας τὰς ἐπιστολάς.

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: ἀνεβλήθησαν διὰ τὸ προσεχές, ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ *Ἑλληνικὴ Ναυαρχὶς* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Ζωηρὰν Φλόγα* καὶ *Ἐθνικὸν Ὕμνον*· — ἡ *Ἰόνιος Νῆσος* μὲ τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν*· — ἡ *Ἐλέγη Τρεπεκλῆ* μὲ τὴν *Ἐλέγη Λουκάτου*, *Ἐλέγη Καραπαύλου* καὶ *Ἄγγελον Στουδίτην*· — ὁ *Μακρυχαΐτης Λέων* μὲ τὴν *Ἀνθοπώλιδα τῆς Βερώνης* καὶ *Κουκουρῖκον*· — ὁ *Κρῖνος τοῦ Κάμπου* μὲ τὴν *Ἐλέγην Γκάτ*, *Κεραμυδόγατον* καὶ *Περίλυπον Ὀρφα-*

νήν·—τὸ *Ἀνήσυχον Πνεῦμα* μὲ τὸν *Πειρασμένον Καρχαρίαν* καὶ *Τρομερὸν Γίγαντα*· - ὁ *Νεαρὸς Μουσικὸς* μὲ τὴν *Ρωσσικὴν Καραμέλλαν*, *Ναυτοπούλαν* καὶ *Φιλόμουσον Νεάνιδα*·—ἡ *Σελήνη Ἰανουαρίου* μὲ τὴν *Θεοδώραν Κανδρῆ* καὶ *Χρυσίζουσαν Κεφαλήν*·—οἱ *Ὡραῖοι Πρίγκιπες* μὲ τὴν *Ἀεροναυτοπούλαν*, *Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν* καὶ *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*·—ἡ *Νεροχελώνη* μὲ τὴν *Ἀγριοβιολέττταν*—ὁ *Τριανταφυλλένιος Κάμπος* μὲ τὸ *Ὡραῖον Τριανταφυλλάκι*, *Ἀγριοτριανταφυλλιὰν* καὶ *Φύλλον Τριανταφύλλου*·—τὸ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* μὲ τὸν *Ἀσπροποταμίτην* καὶ *Λουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ*·—ἡ *Σαλωνίτικη Ἑλληνὰ* μὲ τὴν *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα* καὶ *Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν*·—τὸ *Ζοφερὸν Νέφος* μὲ τὸν *Ἀρχιναύαρχον Ρυβιάδην*, *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν* καὶ *Χρυσοῦν Στέφανον*·—ἡ *Βοσκοπούλα τῶν Ἀγράφων* μὲ τὸν *Νοσταλγὸν Ἕλληνα*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Παπαρούνα* τοῦ *Τσομαγιοῦ*·—ὁ *Μικρὸς Πανοῦργος* μὲ τὴν *Χιωτοπούλαν*, *Ἑλληνοπούλαν* καὶ *Θάλλουσαν Μυρσίνην*·—τὸ *Τὸμ Τίτ* μὲ τὴν *Τσὶν-Τσὶν-Τσάϊναμαν* καὶ *Πὶκ-Νίκ*·—ἡ *Καλλίφωνος Ἀρσακειὰς* μὲ τὸ *Ἀνήσυχον Πνεῦμα*, *Ἱππότην τῆς Ἐρυθρᾶς Οἰκίας* καὶ *Περίλυπον Ὀρφανήν*·—ὁ *Λετὸς τῆς* "Ἴδης μὲ τὸν *Ἀσπροποταμίτην*, *Ἰωάννην Μαρκέττη* καὶ *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν*·—ὁ *Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις* μὲ τὴν *Ξανθὴν Νησιωτοπούλαν*, *Ξενιτευμένον Σινωπέα* καὶ *Τσιγγαρέλλαν*·—ὁ *Εὐβοϊκὸς Ὁρίζων* μὲ τὴν *Διοπτροφορεῦσαν*, *Κιθάραν τοῦ Τατοΐου* καὶ *Σπήλαιον τῆς Δίρφης*·—ἡ *Βασιλὶς τῆς Ἐρήμου* μὲ τὸ *Ἡρωϊκὸν Ξίφος*, *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* καὶ *Θρᾶκα Μονομάχον*·—ἡ *Εἰλικρινὴς Φιλία* μὲ τὸν *Φὶγ-Μοῦλῆ*, *Κάλυκα Ρόδου* καὶ *Σιναχωμένον Ποντικόν*·—ἡ *Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα* μὲ τὴν *Μελαγχροινὴν Ἑλληνίδα*, *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν* καὶ *Ἀταβύριον Ρόδου*·—ὁ *Ἰωάννης Στεφάνου* μὲ τὴν *Καλλίφωνον Ἀρσακειάδα*, *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* καὶ *Βλαχοπούλαν*·—ὁ *Σοφὸς Πιττακὸς* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Φουστανέλλαν*, *Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας* καὶ *Αἰγιναίαν Ἀθηνᾶν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Κίχλην* (βεβαίως, ἡ λέξις Μπόξερ σημαίνει Πυγμάχος, καὶ οὕτω ὀνομάζουν τοὺς Κινέζους ἐπαναστάτας μερικοί, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν νὰ ἐξελληνίζουν κάθε ξένον ὄνομα· ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ὑπερβολὴ ἀδικαιολόγητος· ἀφ' οὗ ὅλος ὁ κόσμος τοὺς λέγει Μπόξερς, διατί ἡμεῖς νὰ τοὺς λέγωμεν Πυγμάχους;) *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* (πολὺ μοῦ ἄρεσεν ἡ μετριοφροσύνη σου καὶ ἡ ὁμολογία ὅτι τὸ διήγημα τῆς *Ζωηρᾶς Φλογοῦς* ἦτο πολὺ ἀνώτερον τοῦ ἰδικοῦ σου· ἀρκετὰ κολὸν τὸ εὐχετήριον ποίημα·) *Π. Προεστόπουλον* (ἐπειδὴ σήμερον διὰ ἔχω τόπον διὰ πληροφορίας, εἰς τὸ προσεχές·) *Λάμπρον Β. Μπάλδον* (ὁ ὁποῖος συγχαίρει ὅλους τοὺς συνδρομητὰς διὰ τὰποτελέσματα τοῦ Ἐράνου καὶ θὰ στείλῃ μετ' ὀλίγον τὸ κατὰ δύναμιν·—ἡ λέξις «ἀκουροῦται» εἰς τὰς λύσεις, σημαίνει ὅτι ἡ Πνευματικὴ Ἄσκησις ἐδημοσιεύθη λανθασμένη καὶ συνεπῶς δὲν λογαριάζεται, θεωρεῖται ὡς μὴ δημοσιευθεῖσα·) *Ἀνώνυμον* (μὰ ποῖος εἶσαι σὺ «ὁ διακεκριμένος διὰ τὴν ἀφῃρημάδα σου;» τὸ γράδιμόν σου γνωστὸν μου· ἀλλὰ ποῦ νὰ ἐνθυμηθῶ!) *Νέον Ἡρακλέα* (μόνον πρὸς τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* ὀφείλεις τετράδιον Μ. Μυστικῶν·) *Βερνάρδον Διθιεράτον* (στέλλω ἓν νέον τὸ 24ον φύλλον, τὸ ὁποῖον ἐπεστράφη κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομείου· ἡ διεύθυνσις ἠλλάγη· ναί, ἔχεις ὑπόλοιπον εἰς χεῖράς μου δρ. 4,50.) *Σαλωνίτικην Ἑλληνὰν* (μὴν ἀπορῇς· προηγοῦντο πολλαὶ προτάσεις καὶ ἐγέμιζεν ὁ χῶρος, τὸν ὁποῖον εἶχα διαθέσιμον· ἐδημοσιεύθησαν ἀργότερα, καὶ βεβαίως τὰς εἶδες·) *Ρωμαῖον Κικέρωνα* (δὲν ἐγέλασα διόλου, ἀπεναντίας τὸ ποιηματάκι μοῦ ἐφάνη ὡραιότατον, καὶ λυποῦμαι ποῦ δὲν το ἔστειλες διὰ τὸν Διαγωνισμόν... ἐξ ἀμελείας· κάμε μου τὴν χάριν νά μου στείλῃς ἓν ἀντίγραφον τοῦ ἐλεγείου σου εἰς τὴν ἀτυχῆ *Χρυσούλαν Καλλάρη*, διότι μοῦ το ἐζήτησεν ἡ οἰκογένειά·) *Ψάρι τῆς Ξηρᾶς* (ὑπάρχει τρόπος νὰ εἴπῃς εἰς τὸν βιβλιοδέτην νὰ μὴ κόψῃ γύρω τὰ φύλλα τοῦ Λευκώματος· αὐτὸ μάλιστα τώρα τὸ συνηθίζουν· μόνον τὸ ἐπάνω μέρος κόβουν, καὶ τὰ ἄλλα δύο μένουν ἀνώμαλα·) *Δ. Α. Φιλιππίδην* (ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἐράνου, πρὸς οἱονδήποτε καὶ ἂν στέλλεται, πρέπει νὰ ντιγράφεται ὁλόκληρος πιστότατα· ὁ δὲ λαμβάνων αὐτὴν εἶνε ἐλεύθερος νὰ τὴν ἀντιγράψῃ ἢ ὄχι, ἢ νὰ ἐνεργήσῃ καθ' οἱονδήποτε θέλει τρόπον ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος»·) *Μυστικὸν Ψευδώνυμον* (αἱ δύο δραχμαὶ δὲν ἐλήφθησαν· πότε τας ἔστειλες καὶ πῶς;) *Ἀπόστολον Κουμαριανὸν* (κατ' ἀρχὴν, μόνον τῶν τακτικῶν συνεργατῶν μου δημοσιεύω ἔργα·) *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου* (πώ, πώ, τί φασαρία θέλεις νά μου βγάλῃς "στὴ μέση! νὰ βάλω, λέγει, τηλέφωνον εἰς τὸ Γραφεῖόν μου πρὸς χρῆσιν τῶν συνδρομητῶν· τότε ὅλη τὴν ἡμέραν θὰ παίζωμε μὲ τὸ τηλέφωνον καὶ... περίμενε φύλλον!) *Καυκασίαν* (ἔ, μ' αὐτὸ ἐννοεῖται, αἱ ἀνορθογραφίαι παραβλέπονται· ἀλλὰ διατί ἐρωτᾷς; σύ, βλέπω, ὀρθογράφεις·) *Ἀμαρυλλίδα* (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς ἀδελφῆς σου· πολὺ ὡραῖα περιγράφεις τὴν ἀπρόοπτον βροχὴν τῆς Κυριακῆς ἐκείνης·) *Κιθαρῳδὸν Ἀρίωνα* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· ἡ Μαγικὴ Εἰκὼν καλή, ὄχι ὅμως καὶ ἀξία δημοσιεύσεως·) *Θρυαλλίδα* (αἱ προτάσεις σου δὲν δημοσιεύθησαν. Πνευματ. Ἀσκήσεις θὰ στείλῃς, ὅταν προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμός, σύμφωνα μὲ τὸν Ὁδηγόν, εἰς τὸν ὁποῖον σὲ παραπέμπω δι' ὅλα·) *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα* (πολὺ μὲ διεσκέδασεν αὐτὴ ἡ ἔκδρομὴ εἰς Κηφισσίαν· εὖγε δι' ὅσα εἶπες ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος»·) *Δοξίαν* (ὄχι βά· τὰ εὔσημα δὲν ἀκυροῦνται· τί πταίει ὁ συνθέσας τὴν Ἄσκησιν, ἂν ἔγινε τυπογραφικὸν λάθος; εἰς τὴν ἄλλην ἐρώτησίν σου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰπαντήσω· ἔχω καιρὸν νὰ ἐξελέγχω καὶ χωριστὰ τὰς λύσεις ἑκάστου;) *Εὐαγγελίαν Γ. Λάφη* (καλῶς ἦλθες πάλιν!) *Κυματιζουσαν θάλασσαν* (ἡ ὁποία πολὺ ἐπεθύμησε νὰναγνώσῃ κανὲν παραμυθάκι τοῦ Μπάρμπα-Γιάννη·) *Χιονόλευκον Περιστερὰν* (ἔχει καλῶς·) *Κατσαρομάλλων* (λοιπόν, πῶς ἐπῆγες εἰς τὰς ἐξετάσεις; λίαν καλῶς ἢ ἄριστα;) *Σελήνην Ἰανουαρίου* (ἐλπίζω, ὅτι ἔγινες ἐντελῶς καλά·) *Παιδικὴν Χαρὰν* (χαίρω ποῦ θά μου γράψῃς συχνὰ τώρα τὰς διακοπάς· βραβεῖον θὰ πάρῃς βεβαιότατα, ἀρκεῖ νὰ διαγωνίζεσαι πάντοτε καὶ νὰ μή σε ἀποθαρρύνουν αἱ ἀποτυχίαι·) *Συριανὴν Ἀμαζόνα*, Γ. Θ. (κανὲν ἀπὸ τὰ τρία ψευδώνυμα, τὰ ὁποῖα προτείνει ἡ Θάλεια δὲν εἶνε ἐλεύθερον· νά μου γράψῃ ἡ ἰδία καὶ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλα·) *Κόρην τοῦ Ἀσωποῦ* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν σου·) *Βαρδαλαμπούμπαν* ([Ε] καλὰ καὶ τερπνὰ καὶ ἐνδιαφέροντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρεις· ἔχουν ὅμως κάτι-πού τα κάμνει δι' ἐμὲ ἄχρηστα: δὲν εἶνε γραμμένα ἐπίτηδες διὰ τὴν νεολαίαν, δὲν εἶνε *παιδαγωγικά*· ὅλα δὲ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα δημοσιεύω ἐγώ, πρέπει νὰ εἶνε τοιαῦτα·) *Ἀρταναὶν* (κατενθουσιασμένον μὲ τὸν «Ἑλληνόπαιδα» καὶ μὲ ὅλα· νά μου φιλήσῃ καὶ τὸν ἀδελφόν του καὶ νά τῳ εἴπῃ ὅτι ὁ λέων εἶνε τὸ ἰσχυρότερον τῶν ζῴων·) *Ἀγησίλαον Σπαθαρόπουλον* (τιώντι, μεγάλη βαρβαρότης!) *Γιασεμῆ τῆς Χίου* (εἶμαι εὐτυχὴς διὰ τὴν τόσην ἀγάπην· ἔστειλα ἐκ νέου τὸ φύλλον·) *Ἀργάκι τοῦ Γαλατερῆ* καὶ *Ἰωάννην Στεφάνου* (εὖγε, εὖγε δι' ὅσα ἐκάμανε ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος»·) *Εὔθυμον Ναύκην* (ὄχι, ὁ Κανονισμὸς τὸ ἀπαγορεύει· αἱ λύσεις δεκταί·) *Ἑλληνικὴν Φουστανέλλαν* (ἔστειλα·) *Κίκκινην Ἐξοχήν*, *Ἑλληνομαθῆ Ἀμερικανόπαιδα*, *Κυνηγὸν τῶν Αἰγάγρων* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *12 Ἰουνίου* θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 7 Αὐγούστου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδεται νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰμαφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

320. Λεξίγριφος.

Τὸν Ἀντώνη νὰ ρωτήσῃς νὰ 'στο πῇ μία φορά,
Ἄλλως 'στὴ γραμματική σου θὰ το εὕρῃς μὲ χαρά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κατσαρομάλλως [Ε]

321. Συλλαβόγριφος.

Τὸ πρῶτον εἶνε μόριον ἐκ τῶν κοινῶν μορίων,
Τὸ δεύτερόν μου, φίλτατε, ἐκ τῶν συνδέσμων εἷς·
Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον δύο ἐκ τῶν στοιχείων,
Καὶ τ' ὅλον τετρασύλλαβον μία Ὠκεανίς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεογένους [Ε]

322. Στοιχειόγριφος.

Βγάλε ταῦ καὶ βάλε σῖ
Καὶ θὰ ἰδῆς πῶς θὰ γενῇ
Αὐτοκράτωρ παλαιὸς
Χρησιμώτατος καρπός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταραρίνου τῆς Ταρασκώνης [Ε]

323. Σταυροὶ καὶ σύνθεσις λέξεων.

★ ★ Ὁ πρῶτος σταυρὸς θἀποτελεσθῇ
★ ★ ἀπὸ ἓν ἐπίθετον
★★Λ★★ ★★Ρ★★ καὶ ἀπὸ ἓν πρᾶγμα
★ ★ ἀπαραίτητον
★ ★ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν· ὁ δεύτερος θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ ἓν ἐπίθετον καὶ ἀπὸ μίαν ἀρχαίαν πόλιν. Κατόπι, τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θἀποτελέσουν τοὺς σταυροὺς ἑνούμενα ὅλα καταλλήλως, θὰ σχηματίσουν ἄλλας τέσσαρας λέξεις, ὅλως διαφόρους τῶν πρώτων.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναύαρχου Θεμιστοκλέους [Ε]

324. Ἱστορικὴ Ἐρώτησις.

Τίς ὠνομάσθη ὁ τελευταῖος τῶν Ἑλλήνων;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χιωτοπούλας [Ε]

325. Φύρδην-Μίγδην.

Ὁ δόρκος ὠσσὲ νῆτ τραπίδα ὕτο σάσσαιθυ ναέτου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀταβυρίου Ρόδου [Ε]

326—330. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν *δύο συμφώνων* ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἄλλων *δύο* συμφώνων πάντοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις.

Καυᾶ, καλῶ, πηδῶ, παῖς, ὠφελῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ὄλπιος τοῦ Τριπέως [Ε]

331. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν ἀντιθέτων τῶν ἑπομένων λέξεων, σχηματίζουν κατὰ σειρὰν παροιμιῶδη φρᾶσιν:

Φεύγω, γαλήνη, περιττός, ἐγρήγορσις, χαλεπός, κοινός, κοίτη, λίμνη, πρᾶος, διαγράφω, ἁπλοῦς, καταστρέφω, κάθετος, πνεῦμα, προτελευταῖος, γυνή, πορθμός, ψεῦδος.

Ἐστάλη ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 18.

218. Ὠγυγία (ω-γῆ-γῆ-α) — **219.** Μίδων-Μέτων.—**220.** Κεφαλλήν.

221.
Θ
ΠΑΝ
ΠΟΝΟΣ
ΘΑΝΑΤΟΣ
ΝΟΤΟΣ
ΣΟΣ
Σ

222.
ΑΔΑΜ
ΑΩΜΑ
ΑΜΗΝ
ΜΑΝΗ

223—224. 1. Ὁ Ὄσιρις 2. Ἡ Μασσαλία (Μάσσα, Λῆ, α!) — **225.** Μ' ὅποιο δάσκαλο καθίσης, τέτοια γράμματα θὰ μάθῃς.— **226—230.** Γινομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ *ρίς*, σχηματίζονται αἱ λέξεις: *ἄριστος*, *Λοκρίς*, *Ὄσιρις*, *Παρίσιοι*. *ἔρις*.—**231.** ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ (ἄρΠΑ, πεῖΝΑ, ΞάνΘΗ, ἈθῆΝΑΙ, ΜιλΙΑ.) — **232.** Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς. —**233.** Ἡ μὲν κορυφὴ κεφαλή, αἱ δ' ὑπώρειαι πόδες εἶνε τοῦ ὄρους.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.-Ἐν τῷ Ἐξωτ.φρ.χρ.0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. **Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἰουλίου 1900** **Ἔτος 22ον.—Ἀριθ. 27**

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 222.)

Ὁ Ἐρρῖκος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔπεσε τὸ καθῆκον τοῦ συνηγόρου, μὲ φωνὴν συγκινημένην ἀπὸ τὴν φρίκην τῶν καταθέσεων τὰς ὁποίας ἤκουσε, προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ ἐλαφρυντικάς τινας περιπτώσεις, νὰ ἑλκύσῃ τὸν οἶκτον τῶν δικαστῶν· ἀλλ' ἡ ἀγόρευσίς του δὲν πείθει κανένα, οὔτε τὸ δικαστήριον, οὔτε τὸ ἀκροατήριον, οὔτε τὸν κατηγορούμενον, οὔτε αὐτὸν τὸν ἴδιον.

Τότε ὁ κ. Μασσαὶ συγκεφαλαιώνει συντόμως τὰ γεγονότα, ἀναιρεῖ μὲ ὀλίγας λέξεις τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συνηγόρου καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριον ν' ἀποφανθῇ ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἔνοχος. Ὀκτὼ ἀποικοι— ἐκλεχθέντες μεταξὺ τῶν ἐντιμοτέρων — ἀποσύρονται νὰ διασκεφθοῦν μὲ τὸν ἰατρὸν Λωμόνδον, τὸν Βέμπερ, τὸν Βρανδεβένην καὶ τὸν Γεράρδον. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἐπιστρέφουν εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ ὁ Βέμπερ ὡς προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων, ἀναγινώσκει τὴν ἐτυμηγορίαν.

— Παμψηφεί, ὁ κατηγορούμενος εἶνε ἔνοχος!

Σοβαρῶς ὁ κ. Μασσαὶ ἀναγγέλλει ὅτι κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ τῷ ἐπιβληθῇ θανατικὴ ποινή. Ἀμέσως ὁ δολοφόνος ὁδηγεῖται εἰς ἀπομεμακρυσμένην πλατεῖαν, δυνατὴ δὲ σύμπυροκρότησις ἀναγγέλει ὅτι ὁ κακοῦργος ἔδωκε δίκην τῶν πράξεών του.

Ἔπειτα ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Μπενόνη.

Ὁ Λεβαντῖνος οὗτος, τοκογλύφος, αἰσχροκερδής, κλεπτοποδόχος, φίλος τῶν χειροτέρων κακούργων, ἦτο ὑποκείμενον πολὺ ὀλίγον καθὼς πρέπει καὶ ἄξιζε νὰ τιμωρηθῇ αὐστηρῶς. Ἀλλ' ἐδῶ μεσολαβεῖ ὁ ἰατρός, συνηγορεῖ εὐγλώττως ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις κατέστησεν ἀκίνδυνον τὸν Ματάβου καὶ ὅστις ἐπὶ πλέον ἀπέδωκεν ὅλον τὸν χρυσὸν τὸν ὁποῖον ἀπέκρυπτε, καὶ ἀποφασίζεται νὰ μὴ ὑποστῇ καμμίαν σωματικὴν ποινὴν ὁ Μπενόνι, ἀλλὰ νὰ ἐξορισθῇ. Ὁ κ. Μασσαὶ ἀπὸ τοῦτο λαμβάνων παράδειγμα, λέγει πρὸς τὸ πλῆθος:

«Ἂς γίνῃ γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι ἀπὸ σήμερον κατελύθη ἐδῶ ἡ βασιλεία τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς τοὺς κακοποιοὺς ἐπιφυλάσσεται ἡ τύχη ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ. Εἰς τοὺς μὴ τιμίους ἡ ἐξορία. Θέλομεν τὴν ἀσφάλειαν, τὴν τιμιότητα, τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας, καὶ θὰ κατορθώσωμεν νὰ τὰ ἐπιτύχωμεν.»

« Σρακῖρα εὗρεν εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν Ἐρρῖκον. » (Σελ. 222, στήλ. 6')

Διὰ τοὺς συνενόχους τοῦ Ματάβου ἀπεφασίσθη νὰ παραταθῇ ἡ προφυλάκισίς των ἕως ὅτου, μετὰ λεπτομερεστέρας ἀνακρίσεις, ἐξακριβωθῇ ἂν ἦσαν ἄξιοι ἐξορίας ἢ βαρυτέρας τιμωρίας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς ἀστυνομικὸν σταθμὸν διεσκευάσθη ἡ οἰκία τοῦ Βερνιέ, εἰς φυλακὰς δὲ ἡ οἰκία τοῦ Ματάβου· εἰς τὴν δυστυχῆ δὲ χήραν του ἐδόθη ἐργασία καὶ πᾶσα ὑποστήριξις.

Ἡ τάξις ἐπανῆλθεν ὡς διὰ θαύματος· οὔτε συμπλοκαὶ ἐγίνοντο πλέον, οὔτε ἄσματα μεθυσκομένων ἠκούοντο,